EPIGRAMMATVM LIBRI TRES.

Autore Ioanne Owen Britanno. Noui Collegii Oxonienſis nuper Socio.

Secunda Editio.

LONDINI.
Apnd *Ioannem Windet*, Sumptibus *Simonis Waterſonii*.
1606.

AD ILLVSTRISSIMAM HEROInam, Genere, Ingenio, & omni Virtute Nobilissimam Dominam

MARIAM NEVILLE

Excellentissimi Comitis Dorcestriæ, Thesaurarii Angliæ filiam: Generosissimi Equitis D. Henrici Neuilli Antiquissimi Baronis de Aber-Gevenny filii-Heredis dignissimam Coniugem; Honoratissimam Patronam Suam.

1. Ad Lectorem.

Clericus es? legito hæc: Laicus? legito ista libenter;
Crede mihi, inuenies hic quod vterque voles.

D. D. T. Med.

2. Ad D. Ioannem Audoenum de libro.

Quo minus edantur, nihil impedit; aut ego carmen
Non sapio, aut ætas si sapit ista, leget.
Ingenii tu rere tui tantùm esse periclum,
Iudicii tamen est alea iacta mei.

Ioan. Hoskins. I. Consultus.

3. Ad Io. Audoenum de tribus Epigrammatum libellis.

Quicquid habent Veneres Venerum, Chariteſque lepo-
Quicquid Musa ioci, quicquid Apollo Salis; (rum,
Quodcunque est Sophiæ, quodcunque est artis vbique,
Ingenii aut Genii quicquid vbique viget;
Omne id, Oene, tuis reor inediſſe libellis,
Hæc quando nobis lemmata dia dabas.

Ioan. Bowman Theol.

4. Ad Io. Audoenum.

Quale, rogas, nobis Odoene epigramma probetur?
Dicam. Quale tuum parturit ingenium.
Quod breue, quod caſtum, doctum, celere, atque poli-
Quodque habeat multos, & ſine dente, ſales, (tum
Hoc tua Musa dabit, Genius promittit, & vltra
Confirmat Dominæ mentio prima tuæ.

Tuus Guliel. Iames Theol.

5. In laudem Autoris.

Quod fuit, est, & semper erit sollenne poetis,
Carpimur in libris fœmina, virque tuis,
Iudice me tamen hæc Epigrammata falsa merentur
Laudet vt ingenium vir, mulierque tuum.

Iana. Audeeua Oxonien.

IOANNIS AV-
D-OENI EPI-
grammatum Li-
ber Primus.

Ad Illuſtriſſimam Heroinam *Dominam Mariam Neuille*

1. Patronam ſuam.

I Nueniant noſtri patronum vt vbique libelli,
Libros lectori dedico, meque tibi.

2. Ad Lectorem.

Qui legis iſta, tuam reprehendo, ſi mea laudat 1
Omnia, ſtultitiam; ſi nihil inuidiam.

3. Ad IO. HOSKINS. I. C.
Foetam Ingenioſiſſimum.
De ſuo libro.

Hic liber eſt mundus: homines ſunt, Hoskine, verſus.
Inuenies paucos hic, vt in orbe, bonos.

4. Ad *D*ominam Mariam Neuille.
Patr. Suam.

Si nos Pythagoræ non fallunt dogmata, corpus
Intrarunt Pallas, Iuno, Venuſque tuum. 2

Tres nam virtutes te reperiuntur in una:
Cum tamen in multis rara sit una tribus.

5 Ad Eandem.

Vt Sol in cœlis, & lux in Sole, videtur
Virtus in vultu sic habitare tuo.
Spectator quicunque venit, discedit amator,
Aut illum virtus, aut tua forma capit.

6 Ad eiusdem filium Thomam Neuille maximæ spei puerum.

De genio tam mira tuo memorantur, vt omnem
Exuperent, quamuis omnia vera, fidem.
Qui puerum laudat, Spem, non rem, laudat in illo,
Non spes, ingenium Res probat ipsa tuum.

7. Ad eiusdem filiam Cœciliam Neuille.

Es similis matri: de te mihi dicere plura
Nil opus est: matri te similem esse sat est.

8 Nosce teipsum: In Harpalum.

Tu non es tanti, si dignus, vt, Harpale, nosci.
Quare aliquid dignum cognitione tua.

9. Ad Causidicum.

Si fælix, rerum potuit qui noscere causas,
Qui nosti causas dicere, quantus homo es?

10. In Ioannem Prorum.

Ducturum vxorem mevini te, Prote, minatum
Ebrius vxorem ducere nemo potest,
Vxori nubas potius, quæ sobria potum
Ducere te nollit possit ab vrbe domum.

11. I

11. In Aulum nobilem ignobilem.

Degener Aule, tuis maioribus omnia debes:
Debebit, credo, nil tibi posteritas.

12. In Hernicum:

Emisti Fatuum bis denis, Hernice libris:
Emissem tanto non ego te pretio.

13. Venus.

Principium dulce est, at finis amoris amarus,
Læta Venus veniens, tristis abire solet.
Flumina quæsitum sic in mare dulcia currunt,
Postquam gustarunt æquor, amara fiunt.

14. Ad D. Gilbertum.

Stare negas terram, nobis miracula narras:
Hæc cum scribebas, in rate forsan eras.

15. Ad Medicos & Iurisconsultos.

Viceribus Galene vales tantummodo nostris,
Stultitia nostra, Iustiniane, sapis.

16. O tempora, O Mores.

Scaliger annosi correxit tempora *mundi,*
Quis iam qui mores *corrigat, alter erit?*

17. Iudicium Paridis.

Cùm Paris electus Diuis tribus arbiter esset,
Nec præferret vtram sciret vtrique magis,
Maiestas tandem Veneri Iunonia cessit,
Palladis & virtus, omnia vicit amor.

Si nunc iudicium renouata lite ſubirent,
Vincert Vna duas Iuno-Moneta *Deas.*

18. Germana veritas.

Merſum in neſcio quo Verum latitare profundo
Democritus, nemo quod reperiret, ait.
Si latet in vino verum, *vt prouerbia dicunt,*
Inuenit Verum Teutò, vel inuenies.

19. Ad Linum.

Eſt tibi librorum, *Line, copia, doctior eſſes;*
Si tibi librarum *copia tanta foret.*

20 Ad quendam nobilem Adoleſcentem.

Quiſque ſenectutem: mortem tibi nemo precatur,
Optatur morbus, non medicina, tibi.

21. Ad quendam pauperem Medicum.

Qui modo Veniſti noſtram mendicus in Vrbem,
Paulùm mutato nomine fis Medicus.
Pharmaca das agroto, aurum tibi porrigit ager;
Tu morbum curas illius; ille tuum.

22. In quandam. *flo*

Forma tibi famam peperit; ſed filia matrem
Occidit formam *non bona* fama *bonam.*

23. In Marcum.

Eſſe in natura Vacuum cur, Marce, negaſti?
Cui tamen ingenij tam ſit inane caput.

24. In Scriptores noſtri temporis, ad Solinum.

Nunquid in octauo *mendacia plurima Vulgus*
Edat, an in quarto, *quaris, an in* folio.

In

In Decimo Sexto *mentitos plurima (ſæclo)*
Suſpicor Hiſtoricos, quolibet in folio.

25. In Phyllida.

Baſia Phylli alijs dare non vis; at data ſumis.
Nimirum ſcis hæc accipiendo dari.

26. Ad Eandem.

Ignis Amor ſi ſit, veluti prouerbia dicunt,
Hei mihi quàm tuus eſt, frigidus ignis, amor.

27. Impius Atheus.

Vtere temporibus præſentibus, vtere rebus:
Tempus erit, nullum quum tibi tempus erit
Grammaticus de præterito, *dicatque* futuro
Tempore: præſenti, *dum licet, vtar ego.*

28. Epitaphium Athei.

Mortuus eſt, quaſi victurus poſt funera non ſit,
Sic vixit, tanquam non moriturus erat.

29. Optatiuus modus.

Infinitiuo *propè par modus* Optatiuus:
Optandi finem nam ſibi nemo facit.

30. In Alanam.

Coniugio eſſe iugum non intolerantius vllum;
Nil aliud toto clamat Alana die.
Poſt tot clamores & iurgia, nocte fatetur,
Coniugio nullum ſuauius eſſe iugum.

31. Prophetæ. Poetæ.

Illi de rebus prædicere vera futuris,
Hi de præteritis dicere falſa ſolent.

32. De vita & Morte.

Ad mortem ſic Vita fluit, Velut ad mare flumen,
Viuere nam res eſt dulcis, amara mori.

33. De Vulcano.

Arma faber Marti Vulcanus ſplendida fecit,
Cornua Vulcano Mars ſpecioſa dedit.
Nimirum hoc operæ pretium Vulcane tuliſti,
Cornua pro ferro: *ſiccine Glaucus eras?*

34. Grammatica Anglica.

Fœmineo generi tribuuntur _____
_____ Propria quæ Maribus,

35. Liberum Arbitrium.

Arbitrii, *proquo iam in partes ſcinditur orbis,*
Vir libertatem *perdidit, Vxor habet.*

36. De vita & Venere.

Omnis ad extremum properet licet actio finem,
Oderunt finem Vita, Venuſque ſuum.

37. Campi Elyſii.

Obſcuri pater Aeneas loca cæca per Orci
Iuiſſe in campos fingitur Elyſios.
Nam prius AEneas infernum ingreſſus Eliſa,
Quis neget in campis *quin foret* Eliſiis?

38. Maritus & Mœchus.

Maritus.

Hanc ego mi Vxorem duxi: tulit alter amorem,
Sic vos non vobis mellificatis apes.

Mœchu

Mœchus.

Hos ego *filiolos* feci, tulit alter honores.
Sic vos non vobis nidificatis aues.

19. Rhetorica Noua.

Qui caret argento, frustra vtitur argumento.
Qui dare scit, non qui dicere, Rhetor erit.

20. In Cottam nuper cucullatum.

Induit, vxoris pertæsus, Cotta cucullum,
Vt mundo moriens exueret cuculum.

21. Insignia Geneuensium.

Clauem, Aquilamque gerit duplex insigne Geneua,
Illud Papatus, hoc habet Imperij.
Hoc insigne tuum quo iure Geneua tenebis,
Si repetat clauem Roma, Rodolphus auem?

22. In Borbonii Poetæ Nugas.

Quas tu dixisti Nugas, *non esse putasti:*
Non dico nugas esse, sed esse puto.

23. Fides.

Plurima apud veteres fidium fit, nulla fiderum
Mentio: priscorum nam fuit vna fides.

24. In Paulinum medicum.

Cur Patiens, Pauline, Tuus tibi dicitur ager?
Impatiens morbi sit licet atque tui.
Te quoniam patitur, patiens tuus ergo vocatur;
Nam plus quàm morbus torquet eum medicus.

25. In Cottulam.

Si verum dixit de Socrate Apollo, sapisti
Cottula; nam tu scis te quoque scire nihil.

46. In Fabianam.

29 *Fertilis à multis si terra vocata ferendis,*
Fertilis est, multos nam Fabiana tulit.

47. In Auaros Iocus.

30 *Naturam parvo contentam vulgus ineptè*
Laudat, & indigne damnat Auaritiam.
Solus enim parcus minimo satiatur Auarus.
Nam natura parum *sat putat, Ille* Nihil.

48. Ad Philopatrum.

Pro patria *sit* dulce mori *licet, atque* decorum,
Viuere pro patria dulcius esse puto.

49. Orbis.

In mundo nil cōstat in orbem vertitur orbis:
Quid mirum Rectis *quòd sit in Orbe nihil?*

50. In Aretinum.

31 Est modus in rebus: *tamen experientia monstrat*
In veneris nullum rebus inesse modum.
Mille modos veneris lasciuia repperit, & quod
Natura fieri debuit, arte facit.

51. In Silium.

32 *Atheus es, quia Papistam tibi non licet esse,*
Et Protestantem non libet esse tibi.

52. In Atheos.

Nulla domus domino caruit, vos hancine tantam
Nullius Domini credidit esse domum?

53 Medicus.

Accipit oblatum Medicus, dare non solet aurum,

Pharma-

Pharmaca dat medicus, non solet accipere.
Ordonner *medicos, agros* Or donner *oportet.*
Alterius sic res altera poscit opem.

54. Iurisconsultus.
Iurisprudentes, prudentes iure vocantur,
Tam benè cum studeant prouideantque sibi. 33

55. Aulicus.
Si bonus es, melior, non maior tempore fies,
Si magnus, maior tempore, non melior. 34

56 Ad Marcum luscum.
Vnus, Marce deest, oculus tibi: sufficit vnus.
Plura vident oculi, non meliora, duo.
Sunt mihi bina aures, tamen his nihil audio, verè.
Bini oculi, video nil tamen hisce, boni.

57. In Paulum.
Ne pereat tua fama, struis tibi, Paule, sepulcrum. 35
Tanquam non possint ipsa sepulcra mori.

58. Secretum contra Canitiem.
Ad Bithynicum.
Ne tua sit posthac, Bithynicè, cana senectus, 36
(O te felicem) calua iuuenta facit.
Probatum est.

59. In Theodorum.
Ducentem ad cœlos Theodorus, coniuge ducta,
Credidit augustam *se reperisse* viam.
Esse videbatur Theodoro qua via cœli.
Duxit ad Infernum; nam via lata *fuit.*

60. Apollo

60. Apollo & Musæ.

Musa sunt generis muliebris, Apollo virilis:
Vnus enim Musis præstat Apollo nouem.

61. In Alanum iam senem.

Vxoris cubito cubitum conionxit Alanus,
Et solet hunc dulcem dicere concubitum.

62. Calend. Ianuar.

Munera diuitibus non dat, ne dando rogaret,
Pauperibus donat nil, quia pauper, Olus.
Expectans meliora datis, dat munera Quintus,
Quodque verebatur poscere, dando petit.

63. In Pontiam.

In mare Cornutos iaciendos Pontius inquit,
Pontia respondit, Disce natare prius.

64. Opus tenebrarum.

Seruandam ad speciem *qua non magis vtilis vlla,*
Res Indiuiduo *nulla nociua magis.*

65. Mentiris.

Mentiris? caue militibus ne dixeris vnquam,
Maius eo nullum dedecus esse putant.
Mentiris, *tantum qui dedecus esse putatis*
Mentiri quare creditis esse decus?

66. In Hypocritam.

Nil iuras, metuisque superstitiosus haberi:
Omnia mentiris, religiosus homo es.

67. Androgynus.

In quo Mercurij facies, Veneriſque videtur,
Nec vir, nec virgo est Hermaphroditus. Homo est.

68. Venus

Venus.

gue fluit fugitiuus amor, refluitque vicissim,
Vt mare, quid mirum? nam Venus orta mari:
lla fides Veneri, leuis est, interque planetas
Ponitur, haud inter sidera fixa, Venus.

9. In Riuales.

nusquisque sibi vult Phyllida solus habere,
Crede mihi non est hic amor: Inuidia est.

10. Mulier.

icta fuit mulier quasi (a) Mollior, est tamen Eua
Non de carne sua sumta, sed osse viri.

(a) Varro de ling. lat.

11. Medicorum & Iurisconsultorum cognatio.

uris consultorum idem status, & medicorum est,
Damna quibus licito sunt aliena lucro.
i morbis agrorum, agrorum litibus illi
Dant patienter opem, dum potiantur opum.

12. De Pamphilo ad Philippum.

on patitur Vacuum in rebus Natura Philippe:
Naturam sequitur Pamphilus ergo ducem.

13. Ad Caluum Lat. Ap.

rboribus redeunt crines, & gramina campis,
At capitis frondes non redire tuo.

14. Nilo negli occhi, Ætna nel cuore.

rigidus ardentes intrauit Nilus ocellos,
Dum cor Aetnaeo carpitur igne meum.
Nec tantus fluuio lacrymarum extinguitur ardor,
Nec tanti fletus flumina siccat amor.

Sic

Hæc sibi discordes, exercent vim tamen ambo
In me concordes, Ignis, & vnda suam.

75. Cæteris Paribus.
In Camillam.

Pota Camilla procis ambita & amata duobus,
Quorum pulchellus, sed brevis alter erat
Non formosus erat, sed erat longissimus alter.
Vtrum horum mauis Virgo rogata rudis,
Continuo hunc lustrans oculis, & brachia longa,
Nasum, crura, pedes, omnia longa videns,
Prudenter respondit ad hoc magis, anne pudenter?
Hunc longum volo, si cætera sunt paria.

76. Gigantibus & Nanis.
Monstra, Gigas, Nanusque, duo contraria formis,
Vir Gigas, immanis, Nanus inanis homo.

77 In duos Abbatis Spurios.
In templo orantes reliquis cum fratribus vnà,
Vos dum omnes ficte dicitis, Abba pater.

78. Sacerdotes.
Presbyteri vxores duxere, quid inde lucrantur?
Scilicet in Decimis hoc habuere prius.

79. Participium.
Cum verbum sit eras, mus nomen, quid sit Erasmus,
Ingenio lector colligat inde suo.

80. Casus: Ad Iurisconsultos.
Cum propria imprudens coniux vxore coiuit,
Quam falsò alterius credidit esse viri.

Ho

r genitum coitu, Consulti iuris & æqui, 58
Legitimè natum dicitis, anne Nothum?

De Aurora.

raris lucem summo quod mane priorem 59
Sole vides? Lux est condita Sole prior.

De die.

nox centoculo quamuis oculatior Argo, 60
Plus vno cernit lumino lusca Dies.

De Nocte.

luitur tristem cur Nox atrata colorem?
Luget defunctum nox, quasi nupta, diem. 61 - - -
solarentur moestam nisi sidera noctem,
Opprimeret reducem nos dolor ante diem.

In Marcum.

rmine Marce tuo laudas me, fallor an hoc tu,
Vt tua collaudem carmina, Marce facis?

Mors.

stituunt furtum fures, vi rapta latrones: 4
Omnia mors ausert, restituitque nihil.

Ad amicum.

m sis dimidium domina, quam diligis vnam,
Dimidiumque tuus, parte quota meus es? 62
scribis tamen vsque meum; qui coniuge ducta
Vix tuus es, pacto quo mens esse potes?

Vir bonus.

quicquid rarum, carum est, pretiumque meretur, 63
Crede mihi res est Vir pretiosa Bonus.

88. An

88. In quendam senem.

Ex nigro mentum senio mutatur in album,
Candida quæ fuerat mens tibi, facta nigra est.

89. In Paulinum.

Quicquid ab antiquo, Paulине rogaris amico,
Hoc te facturum cras *mihi semper ais.*
Visne tibi dignas reddam prò munere grates?
Gratia pro meritis cras *referenda tibi.*

90. In Fucatas.

Quæ pictas geritis facies Vos iure potestis
Dicere cum Flacco Puluis & Vmbra sumus.

91. In Cottam.

Totus es Vxoris, non solus; Cotta, Camillæ,
Sola tua est, at non tota Camilla tua est.

92. Politicus.

Dissimula, simula, quoties occasio poscit,
Moribus Vt morem, temporibusque geras.
Temporibus, qui rite sapis, seruire memento
Omnibus, Vt tempus seruiat omne tibi.

93. In Venerem.

Cur Veneris illicitum sequitur Vulcania Martem?
Vulcanus licita claudicat in Venere.

94. In Damianum.

Nemo simul Dominis par est seruire duobus,
Tu seruis Domina, non igitur Domino.

95. In Marcum.

Barba tibi creuit, cecidere, Marce, capilli,
Inde tibi grauis est barba, caput que leue.

96. Stre

Strena Calend. Ianu. 163.
Ad D. Io. Hoskins.

mbiguos tecum perageus ſocialiter annos
Oxonia iuuenis, Wintoniaque puer,
pe tuum in dubiis ſine fuco expertus amorem 70
Rebus & indubiam ſum ſine fraude fidem.
oc tibi mnemoſynon me mittere iuſſit amoris
Qui mihi te iunxit, me tibi vinxit Amor.

In Epicharmum. Henricus Smiby eques

r non vis, Epicharme, mori, vis mortuus eſſe?
Vis Epicharme mori, ſed ſine morte mori, 71
rt mortem dolor, aufert mori optata dolorem:
Eſt igitur peior morte, Epicharme, dolor.

In Phyllida.

ut equo iaculans Parthus fugit & ferit hoſtem,
Phyllis amatorem ſic fugiendo capit.

In Hallum Grammaticaſtrum.

m Famoſus, *adhuc ieiunus dum foret, Hallus,* 72
Infamis *nunc ſum, cum ſatur eſſet, ait.*

De Magnete.

ncta trahunt ad ſe Magnates aurea, ſicut
Ad ſe Magnetes ferrea cuncta trahunt, 73
cum nil mihi ſit gens aulica, docta rogare,
Cum das parca ſatis, prodiga quando petis.
mnia te aduerſum ſpectantia, nulla retrorſum
unera me terrent, *vt nihil inde petam.*

Mors.

ori quid ſit rogitas? ſi ſcirem mortuus eſſem,
Ad me, cum fuero mortuus, ergo venis.

102. Cliens

102. Cliens.

74 Cantabunt *reduces* coram latrone *Clientes:*
Semper enim vacuus currit ab vrbe Cliens.

103. In zoilum.

75 *Quod mores accuso malos, me, Zoile, carpis,*
Conscius an forsan quod reprehendo tuos?
Cur tibi præreliquis metuas? fortasse ego, morem
Cum reprehendo malos, tum reprehendo meos.

104. Children and Fooles tell truth.

76 *Anglica veridicos dicunt prouerbia stultos,*
Ergo Anglis verum dicere stultitia est.

105. In Caluum.

77 *Certa tua frontis fuerat mensura, priusquam*
Nescio qua frondes abstulit aura tuas.
Ex quo decussi tibi sunt de vertice crines,
Perpetua frontis iam caput instar habes.
Quanta tibi nunc sit frons, dicere non potes ergo;
Fronti nulla fides *est adhibenda tua.*

106. In Eundem.

78 *Calue meos nunquam potui numerare capillos,*
Nec tu (nam nullis sunt) numerare tuos.

107. Apologia Fortunæ.

Nulla mala est fortuna, aqua omnibus, omnibus vna,
Spem dat pauperibus, diuitibusque metum.

108. In Cottam.

Intrasset calidum nuper cum Cotta lupanar,
Dicitur infecta re, *rediisse domum.*

109.

09. In procillum Magnatem.

non audires dicentem falsa, Procille,
Auderet falsum dicere nemo tibi. 79

10. Ad Paulum Iurisconsul.

terte, Dominamque tuam sic dividis annum,
Vt vix dimidia parte sit ille tuus:
nisgis vna tua pars, dicta Vacatio, nempe
Tum vacat vxoris rebus adesse tibi.
tera pars non tota tua est, rem quando relicta 80
Negligis vxoris, remque clientis agis.
rminus, hac anni pars litigiosa vocatur
Non malè, nam Venerem terminat ille tuam.

11. Ad eundem.

rminus est nullus tibi, nulla vacatio lucri, 81
Totus enim lucro, litigiisque vacas.

12. Ad Marinum.

lecto surgit quoties intacta, Marine,
Coniux, in vultus erruit vngue tuos.
fensam blandè alloqueris, sed inania per dis 82
Verba: satisfieri te cupit illa tibi.

13. Chirurgus.

lla magis, pacemne precer? mihi seruit vtrumque
Ambo patroni Marsque Venusque mei. 83.

14. Lues venerea.

la terra mihi patria est, Gallique parentes,
Gallicus, in dubio est, Italicusne vocer.

15. Calumniatores, Adulatores.

ixit Anaxagoras Atram esse Niuem, grauis autor:
09. Hac ætas multos vidit Anaxagoras.

84 *Laudauit niueas Corui Vulpecula pennas:*
Hei mihi, quot Vulpes secula nostra ferunt?

116. In Ponticum.
Te mihi dixisti respiscere, non tibi credo
Pontice, qui nunquam te sapuisse scio.

117 Herculeus labor decimus tertius:
85 *Coniugis ingentes animos, linguamque domare,*
Herculis est decimus tertius iste labor.

118 Mars, Mors.
86 *Bella famem, pestemque fames mortalibus affert,*
Est igitur bellum peius Vtroque malum.
Omega nostrorum MORS est, MARS Alpha malorum:
In bello distant Omega & Alpha parum.

119. In Cynthiam. m flo.
87 *Sint Vtinam similes forma tibi, Cynthia mores,*
Sitque tibi tam mens candida, quam manus est.

120. In Gelliam.
88 *Dum pecces sine teste, putas te Gellia tutam,*
Quanquam turpe nihil tu sine teste facis.

121. In Albinum.
89 Nunc tua res agitur, paries nam proximus ardet.
Albinum Fœlix obuius admonuit.
Vxorem facto properans Albinus in ipso
Repperit, O inquit, Nunc mea res agitur.

122. In Claudium Philosophastrum.
In tres partitus species bona, Claudius ager,
Pauper, & insipiens, nil habet ipse trium.

123.

123. De Bardella latrone Mantuano.

Bardellam Monachus solans in morte latronem,
Euge, tibi in Cœlo cœna paratur, ait.
Respondit Bardella, Hodie ieiunia seruo,
Cœnabis nostro, si lubet, ipse loco.

124. In Futilem Floram.

Cum quocunque cois, rem factam Flora fateris,
Plusque fatendo mali, quàm faciendo, facis.

125. In Quintillum.

Quintillus cur nil dat amico? donat amica
Omnia; cui primùm se, sua deinde dedit.

126. Ad Aulum de Quintio sene.

Quintius indomitam quod duxerit, Aule, iuuencam,
Condis in insanum cur Epigramma senem?
Conuenientius huic Epicedion esset amanti
Amenti, effodit iam Τάφον ipse sibi.

127. In Costum.

Tu peccas impune, at non tua mentula: nuper
Supplicium capitis *pertulit ista sui.*

128. Ad Cynthiæ Epistolam responsio.

Candida charta ad me tua venit, Epistola nigra,
Hæc index cordis, corporis illa tui.

129. Ad Sextilianum Sp.

Ne cùm progenuit, non credo creare volebat
Te tuus at tantùm se recreare pater:
Plus quam donum mens respicienda datoris,
Non debes vitam, Sextiliane, patri.

130. In Porciam Hypocritam.

Displicet in nostro tibi mentula lecta libello,
Vis sine pene librum, non sine pene virum.

131. Saturni tres filii.

94 *Theologi ambigui: Iurista lenis & iniqui,*
Immundis Medici: mundus ab his regitur.

132. Ad popularem suum M.G. coniugatum de Cœlibatu.

Væ soli, *Sapient Rex non sine coniuge, dixit;*
Nil melius vita cœlibe, Paulus ait.
Væ nobis *inquit coniux, at* væ mihi *cœlebs:*
VAE nostrum simplex ergo tuumque duplex.

(a) Proverb Cambro Britannicū Gweliw guai fi, na gwai ni (i) *Melius est væ mihi quā væ nobis*

133. In I. Corneum.

96 Audi, cerne tace, *cui publica contigit vxor,*
Hæc tria præcipuè, verba notanda tibi.

134. In Caium.

Accusaretur cùm coram Præsule Catus,
Confessus bigamum seque professus ait:
Vnius vxoris vir episcopus esse iubetur;
Ergo licet Laico nunquid habere duas?

135. In pomponiam.

97 *Corpore cùm quæstum faciat Pomponia, punctum*
(Vtile nam dulci miscuit) omne tulit.

136. In Pinotum Colico morbo laborantem.

98 *Si non effl asses animam, Pinote, perisses:*
Quod mors est alijs, hoc tibi vita fuit.

137. In pomponiam.

Induit instabiles capiti Pomponia plumas,
Quodque insigne fuit Martis, erit Veneris.

Scili

ilicet in Martis gerit has Cytherea fauorem:
Indicat hoc, Marti quàm sit amica Venus.

38. (a) Suum cuique pulchrum. Cic. Tuscul. quæst. lib. 5.

Ad H. L.

lus tibi Vicini comiux, tua plus placet illi, 99
Cuique igitur pulchrum non solet esse suum.

39. Venus.

m tam Venalis quàm Bacchus profiet in Vrbe, 100
Cur insigne suum non habet alma Venus?

40. Difficilia quæ pulchra. ad Marinum.

sit difficilis qua pulchra, Marine, puellam 101
Accipe tu facilem, da mihi difficilem.

41. In Theodorum.

orem tibi more nouo fas ducere non est,
Quid refert? Veteri nam tibi lege licet.
tu Mosaicam violasti bis quoque legem, Leuit. c. 21. v. 7. 13. & 14
Nupta prior Meretrix nam fuit, hæc Vidua est.

42. Ad Germanicum Strena Kalen. Ian. 1599.

rto tibi carmen, Germanice, muneris instar:
Mitte mihi munus, carminis instar erit.

43. Sara.

e Velit ancillam concedere nupta marito,
Res est hoc nostro tempore rara, Sara.

44. Ad D. T.

nus Discipuli cum sis, Dominique magister,
nuideo titulis & misereſco tuis.

45. In Paulam Atheam.

ducatne duas, an nubat Virgo duobus,
Quaritur: hanc Istem soluere Paula Volens,
Viris, inquit, magis apta duobus: in vna
nsistent alitèr quomodo carne duo?

146. In medio virtus.

Ambulat in medio mulier pomposa virorum.
Virtus iam medium perdidit ergo locum?

147. In Acerram.

Fœlix quem faciunt aliorum cornua cautum,
Sæpè suo cœlebs dixit Acerra patri.

148. Ad Pinotum.

Esse velim Venerem qualem, Pinote requiris?
Venalem nolo, vendibilemque volo.

149. In Quintum, & Quintinam.

Coniugis obseruat nutus, vt numina, Quintus,
Verba putat leges, imperiumque preces.
Ducit, agit miserum quò vult Quintina maritum,
Vt dubites habeat, non habeat ne virum.
Contra naturam & mores, legesque loquendi,
(Grammatici fugite hinc) Hæc Vir & hic Mulier.

150. Ad Amicam absentem.

Vror amore miser, tantoque potentius vror,
Quantò qui me vrit longiùs ignis abest.

151. In Paulinam

Primo infida viro Paulina, infida secundo
Toto Interregni *tempore casta fuit.*
Casta metu famæ, plusquam formidine culpæ
Fructifero metuens credere semen agro.
Multus eam peteret licet importunus amator,
Concessit nulli, Sede vacante, locum.

152. In Gelliam.

Dicere si sacris pretium, est Simonia, rebus;
Et rem diuinam meritis habere loco:

Simoniaca es verè, qua vendis amorem,
ellia, nam res est Spiritualis amor.

In quandam.

tibi in immensum quam paruo tempore creuit,
mega nunc, annos omicron *ante duos.*

Ænigma.

quibus hoc animal terra nascatur in oris,
lasculus est mater cui, Mulierque pater.

Aliud, ad Ponticum.

duos oculos miror tibi, Pontice, cuius
nocula est mater, vnoculusque pater.

In D. Vitum.

sis cornutus, Vite, nescio, te scio Taurum,
Nuper enim nati sunt tibi tres Vituli.

Dactylus.

Dominam intrepido vis tendere carmina cursu?
scire opera-pretium est quo pede versus eat.
mirum pedibus metrorum ex omnibus vnum
Pra reliquis mulier Dactylon omnis amat.

Amor descendens.

ipit à geminis, perque os descendit, ocellis,
ncidat in Centrum donec Amoris, amor.

In Balbam.

lba vale sponso cùm diceret: inquit, Apud nos
Spero futu--rum te Plu-Philippe breui.

Ad Iuristas. de furto. problema.

si dominus inuito rem contrectauerit, est fur.
Quid si hoc inuita non faciat Domina?

161. In Ponticum.

Pollicitus nonnulla, nihil mihi Pontice præstat;
Vt Medicus quamuis nil det, ait Recipe.

162. In Cerelliam eunucho Gallo nuptam.

Nunc ego Spartanas iterum desidero mores,
Spondeat vt nudo nuda puella viro.
Nuper enim sterili desponsa Cerellia Franco,
Crediderat Gallo nubere; nupta Capo est.

163. De Cornibus. Problema.

Si quando sacra iuratori violauerit vxor,
Cur gerit immeritus cornua vir? caput est.

164. Ad Germanicum. Calend. Ian. 1600.

Vel munus donato mihi, vel reddito versus,
Quos hac donaui conditione tibi.

165. Christ-Church Colledge in Oxford.

Sit domus imperfecta licet, similisque ruina,
At patet in laudes (a) area lata tuas.

(a) Christ-church quadrangle.

166. In Phyllida.

Phyllis amica capi nostro se carmine fingit,
Carmen *amat*, carnem *sed magè Phyllis amat*.

167. Ad D. Samuelem Daniel poetam eximium.

Tempora consumo nugis, & inanibus, & sic
Ne pereant, vitæ tempora perdo meæ.

168. Ad lectorem de seipso.

Nostratibi breuitas ignauia forte videtur,
Crede mihi, labor est non leuis, esse brevem.

non facio & multis, quis multa & stulta loquuntur
Sermo meus stultus fortè, tamen brevis est.

69. In glorioſum Thraſonem.

Ut immenſa gerat Miles calcaria Thraſo,
Quæritur: Immenſum gloria calcar habet.

70. De Seipſo.

Qui petit accipiet, Iacobus Apoſtolus inquit:
O ſi Iacobus Rex mihi dicat idem.

71. Muſica Aulica duarum vocum.

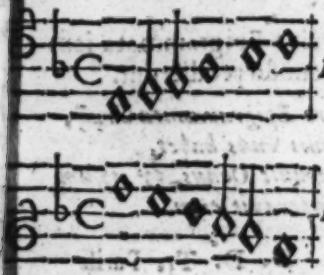

72. Ad Lectorem.

Tabificum non accendat liber iſte Tabaccum,
Terge libro potiùs poſteriora meo.

73. Ad librum.

Me Vivo, morieris liber fortaſſe: quid inde?
Sæpe ſenem moritur filius ante patrem.
Seu moriare igitur Vivo me, ſive ſuperſtes
Sis mihi, Mortalem me genuiſſe ſcio.

FINIS Libri Primi.

Ad Lectorem.

In laudem Autoris, cuius Epigrammata iam intra menſem ſecundo prodierunt.

Scripſerunt Latiũ, Scripſere Epigrammata Graiũ,
Quos inter Vitam nominis Vnus habet.
Extipite hunc; omnes ſuperauit Oënus, & ipſum
AEquauit, ſi non & ſuperauit eum.

D. D. Tr. Pariſ.

OANNIS AVDOENI EPIgrammatum Liber Secundus.

Ad Lectorem.

NE placeant stultis, quorum sunt omnia plena,
Carmina non multis nostra placere volo.
t mihi sunt pauci lectores; est satis vnus;
Si me Nemo legat, sat mihi, nullus erit.

Ad Incomparabilem Heroinam D. Mariam Neuille. Patronam suam.

x vatum ingenijs multorum gloria pendet;
Debetur merito laus tua tota tuo.

Ad eandem.

quem forsan habes, inimico nil malè, amicis
Omnibus ex animo visque facisque benè:
Vnum hoc est quod tu non obliuisceris vnquam;
Vnum illud, nunquam quod meminisse soles.

Ad Eandem.

Pingitur in tabulis forma peritura venustas,
Viuat vt in tabulis quod perit in facie.

Non

Non possum in tabulis, quod possum, carmine pingo,
Viuat vt in chartis quod perit in tabulis.
In tabula quanquam te ponere solus Apelles
Dignus, & in versu solus Apollo fuit.

5. Ad D I H. Poetam ingeniosissimum.

Egregius non sum Vates, tamen è grege Vatum:
E grege tu Vatum non es, at egregius.

6. Quid noui? ad D. Io. Harington equitem.

Stulta rogatorum me turba moratur euntem,
Quaritat, in lingua dum noua quisque sua.
Nunquid Oene noui? *nil noui scilicet, inquam,*
Aut si quid noui, nil tamen, aso, noui.

7. Aula.

Quisquis in ambigua se non accommodat aula
Omnibus ingenijs, non habet ingenium.

8. In Aulum.

Factus eques quare es? te pluris vt æstimet Vxor?
Iam non te, sed se diliget, Aule, magis.
Et tibi constabit pluris, quàm constitit olim,
Carior ergo tibi, quàm fuit, Vxor erit.

9. In Chymicum.

Rem decoxit iners Chymicus, dum decoquit aurum:
Et bona dilapidat omnia pro lapide.

10. Troianus.

Troiani euersa sapuerunt denique Troia,
Quis non (a) Troianum se fateatur in hoc?

A true Troian.

11. De Remedio Amoris.

Ignis subtrahito lignum, (ieiunia seruans.)
A mulsere sede, sicut ab igne, procul.

...us istorum neutro consumitur ardor,
...xor ducenda est: hac erit instar aqua.

Troynouant, Ad Londinenses.

...cinere vt Phœnix Phœnicis nascitur alter,
...ndinum Troia prodiit è cinere.

Terminus.

...nus in vrbe Deus Romana Terminus *olim,*
...st Westminsteria maior in ade Deus.

Terra.

...ibus in rebus Medium laudare solemus,
...ilicet in medio credimus esse modum
...igitur cœlo tellus laudatior alto,
...mundo medium nam tenet illa locum.

Ad Iacobum Reg. Defensorem fidei.

...ximus et Regum fidei qui castra sequuntur,
...empe tua fidei creditur ipsa Fides.

Ad illustrissimum Comitem Dorcestriæ Thomam Sackeuille, Summum Angliæ Thesaurarium, &c.

...saurarius et regi regnoque fidelis,
...rastat thesauris omnibus ista fides.

Ad Illustrissimum Comitem Salisburiæ Robertum Cæcilium Regis summum Secretarium, &c.

Secreta tibi regnorum credita seruas,
...stque tua fides semper habenda fides

Ad Magnificos Venetos.

...erii Emporii (mirum) fundamina vestri
...unditùs in fluido sunt solidata salo.

Ne

Ne ſolùm mutis habitentur piſcibus Vnda,
Aequoris incultas incoluiſtis aquas.
Orbis in Oceano quæ quondam pars fuit, Vrbs eſt;
Natura ante ſalum quod fuit, arte Solum.
Imperio ſedem hanc æterno plus propè Vobis
Quàm ſibi conſtantem conſtituiſtis aquam.
Quid mirum Veſtram conſiſtere legibus Vrbem,
Legibus ex leges cùm teneatis aquas?

19. Ad Nobiliſſimum Heroa D. Tho. Egerton Angliæ Cancellarium.

Legem ne Violet Vis aduerſaria iuris
Maxima, juſtitiam callida iura premant;
Iure tibi in leges permiſſa potentia, Summum
Intra cancellos iuſſit cohibere ſuos.

19. Ad Illuſtriſſ. D. Henricum Howard Comitem Northamtoniæ, etc.

Sis clarus Howarde licet maioribus ortus,
Iamque renaſcentis nobilitatis honor
Tu tamen (in priſco mirabile quod fuit æuo,
At nunc prodigii pondus, & inſtar habet)
Poſtponis meritis mercedem, legibus æma,
Virtutis Vices, ingenioque genus.

20. G. Cæcilius nuper Angliæ Theſaur. 1596.

Perparui ſunt arma foris, ſtratagemata parui,
Sit niſi conſilium, Cæciliuſque domi.
Cæcilius Velut alter Atlas diuinitùs ortus,
Hic humeris cælum ſuſtinet, ille ſtatum.

21. De eodem. Virtute duce, Comite fortuna.

Fortunam *Comitem regina creauit Eliſa,*
Cur non Virtutem *fecerat ergo Ducem?*

22 Ad Reuerendiſſimum D. Richardum Vaghan Epiſcopum Londinenſem.

Præſul es, O Britonum decus immortale thorum,

Tu Londinensi primus in vrbe Brito.

23. Ad eundem.

His mihi doctores semper placuere, docendo
Qui faciunt, plusquam qui facienda docent.
Pastor es Anglorum doctissimus-optimus ergo,
Nam facienda doces ipse, docenda facis.

24 Ad Reuerendiss. D. Thomam Bilson, Episcopum Wintonien sem.

Tu mihi præceptor quondam Bilsone fuisti,
Debeo præceptis, scribo quod ista, tuis.

25. Gulielmi Wicham Episcopi olim Wintonien sis Vita a Martino LL. Doctore Latine edita.

Defunctum vita, defuncto reddere vitam
Non est cuiusuis hic labor: hoc opus est,
Quod nisi fecisses, iam tu Martine perisses:
Ergo per hunc vnum viuitis ambo librum.

26. Collegium Wintonien se.

Prima Scholas Europæ inter Wintonica, cuius
Pars ego, quæ mea laus maxima, parua fui.
Hunc tibi primatum nec Zoilus ipse negabit,
Si tibi Wichamum nouerit esse patrem.

27. Philippus Sidnæus.

Quod sit ab antiquo tantùm cantatus Homero,
Fœlicem Macedo Rex vocat Æacidem.
O me infelicem, quia tu, diuine Philippe,
Fœlix carminibus non potes esse meis.

28. Ad eundem.

Qui scribenda facit, scribit-ue legenda, beatus
Ille; beatior es tu, quòd vtrumque facis.
Digna legi scribis, facis & dignissima scribi:
Scripta probant doctum te tua, facta probum.

29. In

29. In nuptias Gulielmi Comitis Pembrooke & Mariæ Comitis Salopiæ filiæ. 1605.

Moribus, ingenio, formâque, et ate, bonisque
Estis & Heroica nobilitate pares.
Nobilsore tamen longè te coniuge dignum
Censeo, te dignam nobiliore viro.

30. Ad Elizabetham Comitissam Rutlandiæ Philip. Sidnæi filiam.

Quod pater ille tuus fuerit, laus magna Philippi est.
Laus tua, quod tanti filia patris eras.

31. Ad Luciam Comitissam Bedfordiæ.

Fraclarum lux ipsa dedit tibi, Lucia, nomen,
Luceat in toto nomen vt orbe tuum.
Te pater illustris generosaque mater in orbem,
In Lucem virtus, ingeniumque tulit.

32. Annulus Equestris.
Ad. D. Henricum Goodyeer Equitem dignissimum.

Nobilitat aurum, virtus tua, gemma sit: vsque
Versetur digitis annulus iste tuis.

33. Ad D. Iohan. Harington equitem doctissimum.

Carmina non sine re tua sunt, sine nomine quanquam,
Scriptores alij, re sine, nomen habent.

34. Ad D. B.

Si, bene qui latuit, bene vixit, tu bene vixti,
Ingeniumque tuum grande latendo patet.

35. Ad D. Thomam Chalonerum Equitem Præpositum Domui Principis

Principis efformas tenerum sic pectus, vt olim
Non modo regnorum rex sit, at ipse sui.

Quate

Quattuor hoc Quintum regnis Vt præferat Vnum,
Imperiumque ſui quattuor imperiis.

6 Ad D. Adamum Newton Principi a ſtudiis.

Tergemini Britonum regni ſpes altera, Princeps
Iam docilis docto diſcit ab ore tuo.
Quem ſic inſtituis, Ventura Vt neſciat ætas,
Rex fuerit Maior, Doctior, an Melior.

7. Ad D. Gualterum Gwyn.

Principis incrementa boni, Vates pius, optas,
Et (a) Creſce Arthuri inſede futurus, ais.
Ingenium natura dedit, fortuna ſecundet,
Et creſcente tuus Principe creſcat honos.

(a) Fatale quaſi Anagramma Principis vt exrat in libro Anagrā. Domini G. Guin, in Scotia ante renatam Britanniam edito

8. Franciſcus Drakus.

Drake pererrati nouit quem terminus orbis,
Quemque ſemel mundi Vidit Vtrumque latus.
Taceant homines, facient te ſidera notum,
Atque Polus de te diſcet Vterque loqui.
Plus Vltrà Herculeis inſcribas, Drake, columnis,
Et magno dicas a Hercule maior ego.

9. Vires Britanniæ. Ad Principem.

Anglorum porta ſunt portus, mœnia claſſes,
Caſtra æquor, Galli corpora, corda duces.

10. Globus terreſtris.

Terra atque Vnda globum faciunt (quis crederet?) Vnum
Scilicet hac ſemper manat, at illa manet.

41. Insana Sanitas.

Quò tibi potarum plus est in Ventre Salutum,
Hoc minus epotis hisce, salutis habes.
Contingant Vtinam tales tibi mille salutes,
Non equidem inuideo, mi satis Vna salus.
Vna salus sanis nullam potare Salutem,
Non est in pota Vera salute salus.

42. Theologus.

Scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciat alter.

Politicus.

Si sciat hoc alter, scire tuum nihil est.

43. Omnia appetunt bonum.

Fallor? an à Verbo nomen trahit optimus opto?
Optat enim sapiens optima quisque sibi.

44. Rara auis in terris.

Virgo puellari morbo Burgundа laborans,
Iam dèsperata sapè salutis ope;
A Medicis Mentam *consultis iussa* minutam
Sumere, quа multis Vtilis herba fuit.
Quam per peccatum Vel Viuere, maluit, id quod
Peccati pretium debuit esse, mori.

45. Democritus & Heraclitus.

Ille nihil nisi risit, & ille nihil nisi fleuit;
Istene ridendus, flendus an ille magis?

46. In Langam.

Langa Lutherano nubens Papana marito
Ansam Vt dissidii tolleret omnis, ait,
Iurgia ne pacem perturbent Vlla futuram,
Tu mihi sis facilis, non ero dura tibi,

Arbitrii libertatem *mihi cedito, eritque*
De reliqua tecum iis mihi nulla fide.

47. King Arthurs round table.

Cur prafers mensam quadrata, Arthure, rotundam?
Fecerunt homines quadra, rotunda Deus.

48. Ad Annam.

Multum amet, ingenii nec sit Vulgaris oportet,
Ex merito qui te laudet, ametque tuo.

49. In Hernicum.

Commendans animam cœlo, terraque cadaver
Hernicus horrendum mortis iturus iter,
Vxorem interea tempus captare, nouumque
Audiuit sibi iam conciliare virum.
Iuuidus audito hoc, deluſa Vxore, reuixit
Denuò, decreſſet cùm tamen ante mori.

50. De Amore & Fide.

Fecerunt Amor atque Fides diuortia, nuſquam
Non ſuſpecta Fides, ſuſpicioſus Amor.

51. Amator.

Spes incerta, timor conſtans, fugitiua Voluptas,
Gaudia mœſta, dolor dulcis, amarus amor.

52 Ætas aurea.

Cognita Tartarei cùm nondum vis foret auri,
Aurea cur ætas illa vocata fuit?

53. In Alanam.

In thalamo natura locum cui prabuit Imum,
In mensa ſummum ſumit Alana ſibi.
Scilicet imperium facilis cum coniuge coniux
Diuidit, hic noctes regnat, & illa dies.

54. Mors Germanica.

Mors (*inquit Seneca*) est non esse, *Polynice, contrà*
Germanus mortem non bibere esse putat.

55. In Philodemum.

Rara fugis propter pretium; communia quaris,
Carior est cara vilis amica tibi.

56. In Battum.

Batte tacenda vltrò loqueris, veniamque precaris:
Visne tibi venia nil opus esse? Tace.

57. Gordius Nodus.

Quem soluit Rex ense suo; magis est-ne solutus
Ingenio nodus Gordius an gladio?
Ingenio nodum potes hunc dissoluere nullo,
Sed nec Alexander scinderet ense suo.

58 Amor.

Bellum pax rursum, *vitia hac in amoribus insunt:*
Se comitantur enim semper Ἔρως & Ἔρις.

59. Lites. Leges. Ad D. Guil Iones.
I. C. cognatum & amicum.

Lis genuit leges, legum lis filia, viui
Non sine lite solet, nec sine lege potest.

60. Parcus & Prodigus.

Rhetorica studiosus ego sum, Prodigus inquit,
Parcus ait, Logica sum studiosus ego.
Semper clausa manus Logicam designat auari,
Prodiga Rhetoricam semper aperta manus.

61. Πόνος.

Romanis gnauis, cùm vix dolor ipse, labor sit,
Ignauis Graiis est labor ipse, dolor.

62. Vi

62. Vir bonus, fortis, ſapiens.

Diuitijs plerumque caret bonus (intus abundans)
Ingenio fortis Vir, ſapienſque fide.

63. Ordo velleris aurei.

Dux Burgundorum, Vetus Vt fert fama, Philippus
Ordinis aurati Velleris autor erat.
Auriferos cuius nunc hæres poſſidet Indos:
Non igitur fuit hic Ordo, ſed Augurium.

64. In Comitis Dorceſtriæ Angliæ Theſaurarii dictum:
Nec temere, nec Timide.

Omnia deſpera prudenter, & omnia ſpera
Fortiter; Vt caueas omnia, nil metuas.

65. In D. Henrici Neuille eiuſdem Generi dictum.
Ne vile velis.

Nil Vanum nec Vile Velis, generoſe Neuille,
Nil propè cùm Valeant Vilia, Vana nihil.

66. Ad D. Philippum Sidnæum de ipſius Arcadia.

Ipſe tuam moriens (Vel coniuge teſte) iubebas
Arcadiam ſauis ignibus eſſe cibum.
Non meruit mortem, quia flammam accendit amoris,
Mergi, non Vrs debuit iſte liber.
Quilibrum quæcunque cadat ſententia; nulla
Debuit ingenium morte perire tuum.

67. Ad Ianam Audoenam doctiſſimam fœminam.

Nulla tuarum audita mihi, neque Viſa ſororum,
Longæuus genuit quas tibi quinque pater.

Quot ſint ergo ſcio, quales tibi Iana ſorores
Neſcio, ſi ſimiles ſunt tibi Iana, ſcio.

68. Ad D. Ioannem Thorium amicum ſuum.

Nulli inimicus ero, ſed nec bis amicus amico,
Nam cuicunque ſemel, ſemper amicus ero.

69. Grammatica Fœneratorum.

Serpentes, nantes, gradientes, atque volantes,
Hos, has omnes, hæc omnia vincit Amor.
Hic, hæc, hoc, Nummus, regina Pecunia, & Aurum
Sunt tria, queis vincens omnia cedit Amor.

70. Ad quendam neutri parentum ſimilem.

Cur tam diſſimilem ſibi te genuere parentes,
Qui tamen vnanimes te genuere ſimul?
Certa tibi cecidit neutrius forma parentis,
Dum, te formet vter, certat vterque parens.

71. Ad duos Anonymos Venetiis reducès.

Expenſas quadruplex vt compenſatio vobis
Redderet, ad Venetos inſtituiſtis iter.
Vnde lucro ſimulac veſtro rediiſtis, amici
Gaudebant damno vos rediiſſe ſuo.

72. Adulterium & Fornicatio.

Ignauus Mœcho tantùm diſtare videtur
Scortator, quantùm Comicus à Tragico.

73. De Hercule. Ad C. D.

Frangere quem nulla valuit virtute, labores
Quis fuit Herculeos maximus inter? Amor.
Lenam non potuit, potuit ſuperare Leanam,
Quem fera non valuit vincere, victa Hera.

74. Oſcu

4. Oſculum ſalutationis.

aſia da tria Phylli mihi, tria ſi dare non vis
Oſcula, da ſaltem tot, quot habes labia.
as vnum, ſumiſque, negas duo baſia Phylli,
Vel tibi ſume tuum, vel mihi redde meum.

5. Problema ad Phyſicos, de baſiis.

nihil ad ſuauem ſpectarent baſia guſtum,
Oſcula cur ſolo ſemper ab ore damus?

6. In Labienum.

c, inquit, petitur cœlum? ſic itur ad aſtra?
Aſcendens ſurcam fur Labienus ait.

7. In Alexandrum.

nus Pellæo iuueni non ſufficit orbis,
O Iuuenis, mundo mens tibi maior erat.
ni Pellæus iuuenis non ſufficit orbi,
Magnus Alexander, ſed tamen orbe minor.

8. Ad Firmicum, in Aulum.

u credis nullis, omnes tibi Firmice credunt,
Omnibus Aule, ſoles credere, nemo tibi.

9. In quendam Carminificem.

c potas, tanquam ſine potu nemo Poeta,
Aut tanquam potus quiſque Poeta foret.
brie Carminifex, *dematur ſyllaba prima*
Proxima, tum titulis quod manet adde tuis.

10. In Anonymi cuiuſdam mendaces epiſtolas.

d noſtras non rara manus tua epiſtola venit:
Aut raro, aut nunquam ſcribis Euangelium.

11. Medice cura teipſum. Ad Gilbertum.

teipſum cures fruſtrà, Gilberte, moneris:
Eſt tibi nam ſemper maxima cura tui.

82. In fœneratorem quendam Anonymum.

Mutua quæ Flaua ſeſtertia mille dediſti,
Fœnore cum ſolido reſtituenda petis.
Si tibi reddiderit ſortem, nil nomine debet
Fœnoris (a) *Vſuram corporis eius habes.*

(a) Quod non habet i nære luit in corpore

83. In Hypocritam.

Omnia diſſimulans, ſimulanſ-ue facis: licet ingens
Diſſimulare dolor ſit, ſimulare labor.

84. Eraſmi Moria.

Stultitia laudem ſcripſiſti primus Eraſme:
Indicat ingenium Stultitia iſta tuum.

85. Anagrammatiſtæ.

Quonam Vocales huc illuc pellere tandem
Vultis, & Infantes cogere Litterulas?
Otia Vt Auguſto faciente, ſolebat in vnum
Cogere Thyrſis oues rure, capras Corydon.

86. In quendam Doctorem indoctum.

Artis nuper eras imberbis inerſque magiſter;
Barbatus nunc es doctor, inerſque magis.

87. Nudus Amor.

Quæ illis Natura feras, & gramine campos
Ornat, aues pluma, vellere veſtit oues:
Denique frigidulo quodcunque ſub aere naſci
Contigit, innata veſte, vel arte tegit,
Veſtiuit nudum cur omnia præter amorem?
Quo nudus *magis eſt, hoc minus alget* amor.

88. De Fiſco, ad D. Ioan. Pits amicum ſuum.

Influit in fiſcum collecta pecunia, ſicut
Vndique flumineas imbibit aquor aquas.

Efflu

fluit ex fiſco diſperſa pecunia, ſicut
A Equoris in fontes verſa recurrit aqua.
ec dum fluminibus ſatura ſunt aquoris unda,
Nec iugis fontes euacuantur aqua.

In Perfidam.

edendo vanis, didici non credere, verbis,
Spes deſperantem me mea falſa facit.

Peccatum argenteum.

derunt nullos Saturnia ſecula moechos,
Mundus erat, donec ſub Ioue mundus erat.

Lena.

ulla tibi pars eſt non vendita corporis, ipſam
Diſtraheres animam: nemo licetur eam.
iſtraheres animam ſi non emtore careres,
Nullus eam pretio, ſi amona prater, emet.

Philautia.

n perſona ſecunda, Ille vltima, prima Ego: noſtrum
Nemo tamen ſibi non eſſe videtur Ego.

Sapientia.

uis diues? ſapiens, quis pauper? ſtultus, inerſque,
Si ſapio, ergo breui tempore diues ero.
uis ſapiens? diues, quis ſtultus? pauper, inopſque,
Ergo ſi diues non ero, ſtultus ero.

Etymon Veneris.

icitur (vt (a) Cicero) quod ad omnia ſponte veniret,
An quod veniret omnibus, alma Venus.

(a) De nat. deorum lib. 2.

In ebrioſum quendam.

am potabile ſi foret aurum, optabile quam ſit,
Quanta tuus venter auriſodina foret?

96. Ad Pollam.

Basia Polla vegas nulli, dasoscula nulli,
Humida sed siccas Vertis ad ora genas.
Imponenda nouis si sunt noua nomina rebus,
Oscula iam debent nomen habere nouum.

97. Amicus & coniux.

Spiritus est carus nobis, hinc carus amicus;
Cara Viro coniux cur? quia cara caro.

98 Ira.

An quia Virtutem soleat calcare, Vocauit
Iram Virtutis Calcar Aristoteles?

99. Flora Romana.

Qua Vectigalem totum sibi fecerat orbem,
Vectigalis erat Roma superba tibi.
Nam pro Vectura quicquid tibi Flora dabatur,
Vectigal potes hoc iure Vocare tuum.

100. Etymon Anglicæ vocis Anger (ira.)

Angitur iracundus homo; non re modò, Verum
Nomine quàm prope sunt Anger *&* *Angor idem?*

101. De Seipso.

Ludicra dum tracto grauiter, studeo quasi ludens;
Dum leuiter tracto seria, ludo studens;

102. Tituli Muliebres.

Vir quamcunque Comes duxit Comitissa Vocatur;
Non semper nupsit cui Comitissa, Comes.
Sic à sole suum deriuat Cynthia lumen,
Sol à se lucem, non alsunde, petit.

103. Ad Zoilum.

Laudatur meritò laudator, amator amator;
Ergo Vt laueris lauda, Vt ameris ama.

104. Med

4. Media ætas.

uma dum fragilis ducatur linea vitæ,
Certa tenet medium linea nulla locum.
a Media à doctis & vulgò dicitur AEtas,
Ante obitum quæ sit dicere nemo potest.

5. Ad tinctorem quendam canescentem.

i barba color ater erat, mutatus in album est:
Natura hoc fieri, non tamen arte solet.

6. Ad Aulum.

egit regem noua Roma, superba superbum:
Quid mirum? reges nemo superbus amat.
ccur tam pauci regum inueniantur amici?
Sunt quoniam pauci regibus, Aule, pares.

7. Bedd. Ad D. Mauricium Griffin Theologum popularem suum.

egli Bedd. *lectum vocitant, Cambrique sepulcrum;*
Lectus enim tumuli, mortis imago sopor.

8. Bibliotheca Rideri.

uid sibi ridendi vult Bibliotheca Rideri?
Vnus enim non est Bibliotheca liber.
erborum cùm theca sit hæc, non theca librorum,
Lexicon hoc dici Dictiotheca potest.

9. Nummus Ad I. Touey Archidiaconum Couentrensem.

une Numum vocitant, criticique Numisma Latini,
Quod νόμον Argiui, quodque νόμισμα vocant?
n quia Nummo potens numerata pecunia vulgò
Diceris, à numero tu quoque nomen habes?
nne Deam quia te, Regina Pecunia, mundus
AEstimat, & Nummo Numen inesse putat?

110. In. I. S. auarum.

Ferrea ciſta auri cuſtos tibi, ferrea porta,
Ferrea tota domus; ferreus & dominus.

111. De Flora Romana. Ad Grammaticos.

Placabant Floram pro frugum floribus olim
Romani, & Floram conſtituere Deam.
Corporis, atque bona nimium qua prodiga fama,
Dicitur ad frugem non rediſſe bonam;
Sed ſe proſtituens in primo flore iuuenta,
Cum fructu florem perdidit ipſa ſuum;

112. In I. Protum.

Sicut ab arboribus Ventoſo ſidere quaſſis
Autumni frondes decutiuntur humi.
Omnia geſticulans moto ſic Vertice Caluus,
Decuſſit crines concutiendo caput.

113. In Theodorum.

Iam ſeptendenos ageret cùm rex Dauid annos,
Fouit ei gelidum pulchra puella latus.
Cui ne diſſimilis tanto videare Prophetæ,
Duxiſti iuuenem iam Theodore ſenex.

114. Anglica plaga. 1603.

Conſumtis tot peſte Viris, tot peſte puellis,
Vix habet in nobis iam noua plaga locum.

115. Ad Quandam.

Quam natura tibi, ſi tam fortuna faueret,
Ditior Anglarum fœmina nulla foret.
Tempore Troiani belli ſi nata fuiſſes,
Digna fuit cauſa Troia perire tua.

116.

In periurum proprio Chirographo conuictum.

dus es frustrà, Verum qui Voce negasti,
ùm prodat te non inficianda manus.
or Vt in dictis constantia quàm sit in actis,
idcirco tibi, non dedit ora Deus.
inas Deus ergo manus, linguam dedit Vnam,
nde manus simplex est tibi, lingua duplex?

In Cottulam Grammaticastrum.

suit Græcam Labyrinthi Cottula Vocem,
eddat inaccessum quòd Labor-intus iter.

Anagramma Romæ.
Ad Carthaginienses.

ibal in paucas fortunam distulit horas,
on bene Romanas prameditatus opes.
ere cùm sciret fortuna nescit Vti,
nus homo, quamuis Afer eòque Vafer.
quantùm Annibali nocuit differe parato?
ruata est minima maxima Roma mora.

In Magnum Clericum.

rima degustat stomachus, nil concoquit æger,
c tu scis, fateor, multa, nihilque sapis.

In quendam Dauis, iam nuper defunctum.

isus iactas te Londinensibus ortum,
ambrensem nactus ne Videare patrem:
tua nobilitas (sapere si modo) summa fuisset,
espuis, obscuros & tibi quæris auos.
m malè cum patria tibi conuenit, & bene terra?
amque pudet patria te, patriamque tui.

121. In

121. In Aulum.

Quicquid es, insipiens sapientibus, Aule, videris,
Et stultis sapiens esse, quid ipse tibi?

122. In Linum. Doctorem.

Cur tam pro forma cupidè facis omnia, famam
Negligis ingenij? Forma dat esse rei.
Audeat hoc siquis Physicum, Line, dogma negare.
Asſero, Doctori forma dat esse tibi.

123. In Thaida.

O vtinam vel bella minùs, bona vel magis esses:
Turpius est pulchra nam meretrice nihil.

124. Polygraphus, Anonymus.

Cùm premeret te dira fames, vrgeret egestas,
Finderet & fauces insatiata sitis,
Distraxti miseros distractior ipse libellos,
Quid faceres? suasit sic malesuada fames.
Paupertate tibi sic imperitante, coactus
Es libros tu nunc edere, tunc edere.

125. In Caluum.

Ecce tibi nulli superant in vertice crines
Nullus in infida stat tibi fronte pilus.
Omnibus amissis à tergo & fronte capillis,
Quid tibi iam restat perdere Calue? caput.

126. Ad Claudum & Linum.

Nil nisi vel'e deest, bonus vt sis, improbe Claudi:
Improbus vt, Line, sis, nil nisi posse deest.

127. Ad G. R.

Nom. *Siue Georgius in nostro vis esse libello,*
Quam lente in versum progrediare vides.

e tui Generis celebrarem carmine laudes, Gen.
Difficilis fieret mentio crebra tui.
meritas Vellem Versu tibi reddere grates, Dat.
Nulla tibi posset gratia digna dari,
bene quòd Versu non accuseris in Vllo, Acc.
Hac Vna nomen conditione placet.
e appellari mallet, generose Georgi, Voc.
emper in extremum conticerere locum.
i mihi, sermones tecum producere longos Abl.
Non possunt Vllo carminia nostra modo.

Militat omnis amans.

n male militibus meretrices contulit Aulus,
Mars locat armatum corpus, inerme Venus.

Sacramentum militare.

rramenta Vocant sacra iuramenta Latini,
Qua praestat lecto bellica turba duci,
acramentum nihil est nisi iuramentum,
Sacramenta quidem plura duobus erunt.

In Alanum & auarum & mancum.

nera si gratis manco donaris Alano,
Fiet centimanus, qui modò mancus erat.
tamen expectes aliud pro munere munus,
Quamuis centimanus sit, tibi mancus erit.

Regum Status.

mnon Vult alter, timet alter dicere Verum
Regibus: O miserum Regis in orbe statum.

Vis, Ius. Ad D. Guil. Iones. I. C
Cognatum suum.

Ius aduersum, Vis aduersaria Iuri,
Inuersum aduersum nomen Vtrumque sibi-

132. Iu

132. In Marcum.

Vxores, Viduas, ancillas, scorta, puellas
Diligis, Vxorem negligis ipse tuam:
Inter tam varia Veneris certamina, quare
Quod licet, hoc solum non tibi, Marce, libet?

133. Desperat debt

Debitor Vxoris quis non? Soluendo quis autem?
Vxori Solidum (a) Soluere *nemo potest.*

(a) Soluendo esse non intelligitur nisi qui solidum potest soluere Fabol. de verb. sign. l. Soluendo

134. In Culianum.

Vir sapiens (b) *miraclum: Hodie miracula cessant;*
Hoc igitur nostro tempore nemo sapit.
At Culiane sapis: quare miracula nondum
Cessant, aut nondum tu, Culiane sapis.

(b) Cic. de Diuin. lib. 2.

135. In Marcum hominem venustum.

Marce tui partem Venus improba abstulit, vt esses
Ex aliqua saltem parte venustus *homo.*

136. In Adr. V.

Ridiculos versus, ridenda Epigrammata scribis,
Ridendum in quibus est, ridiculumque nihil.
Nullus in his iocus est, at risit lector, id ipsum
Risit, in his nullum versibus esse iocum.

137. Ego, Tu, Ille.
Ad quendam Grammaticastrum.

Nullus homo est qui se non praferat omnibus vnum,
Hinc personarum prima vocatur Ego.
Praesentem laudas, absentem ladis amicum,
Scilicet hinc mihi Tu *proximus,* Ille *tibi.*

138. Petite & dabitur vobis

Quae fuit à Domino promissa petentibus olim
Gratia, nunc solis dantibus illa datur.

ant homines hodie gratis nihil, omnia gratis,
Ex nihilo nil fit, da, dabiturque tibi.
Date & dabitur vobis.

39. Coniuges, Liberi, Parentes.

unt vnum vir & vxor, erant duo corpora at vnum
Corpus erant, duo sunt filius atque pater.

40. In Marcum Causidicum.

se tibi causas dicis, non Marce clienti,
Qui tibi Londinum, non sibi, portat opes.
rta tibi lex est, lis est incerta clienti,
Tu lucri, damno certus & ille sui.

41. Ad patrem.

r quantò præstantior est quam fœmina, tantò
Parte mei natus sum meliore tuus.

42. In Atilum.

tilus antiquos referens ab origine mores,
Coniugis inclusa vir dominusque suæ est.
ilicet hoc præstat mulieri, quod Deus Euæ
Dixerat, Aerumnas multiplicabo tuas.

43. Paradoxum. Ad amicum & popularem suum *D.* Guil. Button.

anc volo quæ facilis sit amari, eadem sed amare
Difficilis, bello corpore, mente bona.
iuales in amore volo, mereatur amorem
Multorum quod amo, nil ego solus amem.

44. Ad quendã, quod nullos sibi similes liberos gigneret, conquerentem.

sne tibi similem generari ex coniuge prolem?
Vxorem primò quære tibi similem,

145. Ad maritos, De amore coniugali.

Cum pater Vxorem noster sibi sumeret Euam,
Quem plus diligeret coniuge, nemo fuit.
Ergo maritalis summus, velut ordine primus,
Patrius est nata prole secundus amor.

146. Epitaphium Draki.

Religio quamuis Romana resurgeret olim,
Effoderet tumulum non puto, Drake tuum.
Non est quòd metuas, ne te combusserit Illa
Posteritas, in aqua tutus ab igne taces.

147. Epitaphium nobilis pueri auo & patre superstite defuncti.

Non seruat methodum Logica mors nescia nostra;
Occidit ante patrem natus, auumque nepos.

148. Epitaphium Mauri.

Corpus mente sua caret, & mens corpore Mauri,
Maurus Vtroque caret, nil nisi nomen habet.

149. Epitaphium Pirami & Thisbes.

Abstulit hunc Vobis mors hostis amica dolorem,
Qui mortem Vobis attulit ante dolor.

150. Morus moriens.

Abscindi passus caput est à corpore Morus,
Abscindi crines noluit à capite.

151. Tres linguæ crucifixæ.

Lingua Pelasga artis custos, Sophiæque vetustæ,
Romana imperii, tertia lingua Dei.

152 Don Antonio Rex Portugalliæ.

Inter te regnumque tuum diuortia nuper,
At sine consensu facta fuere tuo.

icere de regno potes ipſe tuo, quod & olim
Chriſtus (a) *de regno dixerat ipſe ſuo.*

(a) Regnum meum non eſt de hoc mundo.

3. Alexander. Ariſtoteles.

*uximus hic regum, doctiſſimus ille Sopho*rum,
Magnus Alexander, maior Ariſtoteles:
ſtus Alexandrum meliorem reddidit ille;
Non hic maiorem magnus Ariſtotelem.

4. Plato.

a primum in labijs pueri ſedere Platonis,
In libris reſident Vſque Platonis, apes.

5 Georgica Virgilii.

rmina de terris ſcribis, Maro, culta colendis;
Tu lectoris agros ingentumque colis.

6. Perſius Poeta.

ipta tenebroſi lego, non intelligo, Perſii,
Lectores nimium negligit ille ſuos.

7. Tacitus.

racem fecit probitas, natura ſagacem,
Obſcurum breuitas te, grauitaſque breuem.

8. Ad Martialem.

ere de rebus, perſonis parcere noſtri;
Sunt ſine felle tui, non ſine melle ſales.

9. Ad Petrarcham.

per dum tua Laura legetur, lis erit, Vtrum
Tu Laura, Lauro dignior anne fores.

10. Plinius a Ph. Hollando medico Anglice verſus.

inius eſt longus, quia multa, breuis quia multum
Scribit, at Hollandus (b) *longior, &* (c) *breuior.*

(b) Quia plenior.
(c) Quia Planior.

161. De Cicerone. Ad Catullum.

Tu quod dixisti, Verum, Verumque, Catulle,
Quod prædixisti de Cicerone fuit.

162. In Historicos huius sæculi. Ad. D. Th. Sakeuille, comitis Dorcestriæ, Angliæ Thesaurarii filium.

Mendacem historico non esse, satis fuit olim,
Mendacem contrà nunc satis esse, sat est.
Hic negat, alter ait; credet miserabilis Vtri
Proxima posteritas? hic ait, ille negat.
Scinditur historicum stadia in contraria Vulgus,
Vixque minor constat cui sit habenda fides.

163. Reges, Populus.

Labitur in docto populus sub Principe, sicut
Præcipitis titubant ebrietate pedes.

164. Senatus.

Rex regnat solus, cur non regit omnia solus?
Qui regit & regitur, rectiùs ille regit.

165. Historia. Ad D. Th. Sakeuille.

Historias Versando peritus, id absque periclo,
Quod docti damnis experiuntur, habes.
Nec tam multa grauis rerum experientia longo
Tempore, quam paruo te docet Historia.

166. De Dieta.
Ad D. Io. Haringtonium equitem.

Si tardè cupis esse senex, Vt aris oportet
Vel Modicè mediceè, Vel Medicè modicè.
Sumta, cibus tanquam, ladit medicina salutem;
At sumtus prodest, Vt medicina, cibus.

167.

7. Pares Franciæ.

on omnino pares estis: tamen est quoque quadam
Imparium paritas, imparitas parium.

8. P. Magnus. C. Maior. F. Maximus.

aximus hic Magno minor est, Maioreque maior.
Quis fuit istorum maximus ergo trium?

9 Ad doctissimum & singulari ingenio & iudicio præditum. D. Thomam Sakeuille comitis Dorcestriæ summi Angliæ Thesaurarii filium.

dicium, ingeniumque tuum describere Versu,
Ingeniumque mihi, iudiciumque deest.
dicio, ingenio polles, potes omnia, si non
Fallor ab ingenio, iudicioque meo.
dicium, ingeniumque meum quodcunque sit, haud sum
Falsus in ingenio iudicioque tuo.

0. De seipso. Ad D. Sam. Danielem eximium Poetam.

onna non facio quid mirum epigrammata? nunquam
Versificans Vngues rodo, caputve scabo.

1. 5. Sensus.

inque Voluntatisque Voluptatisque ministri.
Officium faciunt, an magis officiunt?

2. Visus.

o similis menti magis est, magis auocat illam
Visus, & ad nutus ducit, agitque suos.

3. Auditus.

am citò Vocalis Vanescit in aure Voluptas?
Qua Velut aura Venit, qua Velut aura fugit.

174. Odoratus.

Os oculoſque inter, naris gnariſſima, quiddam
Carnale, & quiddam ſpirituale ſapis.

175. Guſtus.

Quò visGt guſtus maior ſit in ore voluptas,
Hoc tibi conſtabit pluris, emenda fame,

176. Tactus.

Eſt qui delectet nos tantùm, eſt quique titillet
Tactus, & hic iuuenes afficit, ille ſenes.

177. Obiecta ſenſuum.

Viſa, audita, olfacta mihi, guſtataque, tactaq;
Afficiunt ſenſus, inficiuntque meos.

178. Tactus, & Guſtus.

Sunt qui nare nihil, ſunt qui nihil aure iuuentur,
Sunt etiam quorum lumina luce carent.
Guſtu autem, tactuque caret cur nemo? tuetur
Ille Indiuiduum *ſenſus, at hic* Speciem.

179. Epigramma. Satyra.

Nil aliud Satyra quàm ſunt Epigrammata longa,
Eſt præter Satyram nil Epigramma breuem.
Nil Satyra, ſinon ſapiant Epigrammata, pungunt,
Ni Satyram ſapiat nil Epigramma iuuat;

180. Mutus.

Labra mouet, verbis non verberat aera verbis
Quid velit, interpres dicat Apollonius.

181. Cæcus & Surdus.

Cur oculis pollet magis hic, magis auribus ille
Hic oculis audit, auribus ille videt.

182. Den

182. Dentes. & Lingua.

Dens quaſi dictus edens, lingua à lingendo vocata,
Traxit ab officio nomen vterque ſuo.

183. Phœnix, & Vipera.

Tu pereundo paris *viuentem mortua Phœnix;*
Vipera vt pariens, tu pariendo peris

184. Bombix.

Arte mea pereo, tumulum mihi fabricor ipſe,
Fila mihi fati duco, necemque neo.

185. Dextra.

Siue quid accipio, ſeu do, cur porrigo dextram?
Ne, mea quid faciat dextra ſiniſtra ſciat.

186. Læua.

A lauore datum nomen tibi, Laua laboris
Impatiens longi, deſidioſa manus.

187. Dies Solis.

Qua prima emicuit lux, nondum ſole creato,
Vnde fit, vt Solis dicta ſit illa dies?

188. Terra di Luoro.

Plena voluptatis tellus, Campania, quondam,
Cur hodie nomen, Terra laboris, *habes?*

189. Veſtes.

Antiquata viget nouitas, renouata vetuſtas
Naſcitur, & veteres nunc nouitate placent.

190. Vinum.

Anguſto triſtem pellens, ex corde dolorem,
Tu cor latificas latificando meum.

191. Ouis. Ad amicum ſuum D. Thomam Brigham.

Seu caro, ſeu corium, fœtus, fimus, alea, chorda,
Lanaue, lac: ue deeſt; omnia præſtat Ouis.

192. Agrorum ſtercoratio.

Vile excrementum ſtercus, ſed inutile non es,
Tu nutrimento das alimenta meo.

193. Harmonia.

Inter diſſimiles Voces concordia maior
Quam ſimiles; Hominem Vir, mulierque facit.

194. Pſittacus.

Si rerum ſic fas inuertere nomina, Parret
Garrulus inuerſo nomine Prater erit.

195. Atramentum & Charta.

Certius Vt feriat dubios color ater ocellos,
Poſcit ab oppoſito lumen, opemque ſuo.

196. Comœdia.

Inditat in ſcena noſtros Comœdia mores,
Non habet in nobis fabula ficta locum.

197. Palliatus & Togatus.

Palliatus.

Longiùs à terra quàm nos ſunt pallia noſtra:

Togatus.

Verro toga terram, mens ſuper aſtra Volat.

198. Satyra.

Idem qui legum, Satyrarum finis, idemque
Principium; mores has genuere mali.

199. Eunuchus.

Teſtibus exectis perijt mihi maſcula Virtus,
Me tamen eſſe Virum mentula (a) teſtis erit.

(a) Falſũ teſtimonium.

200. Clepſydra.

Clepſydra mentitur Veriſſima: nempe foramen
Tempore ſit ſemper maius, arena minor.

201. Mer-

101. Mercator.

Diues vtrum, pauperne sit, haud mihi dicere promtũ est,
Qui spes infido credit opesque mari.

102. Libido.

Deformem nigra formosam nocte videri
Non nox atra facit, caca libido facit.

103. Donna.

Quo magis vxori dominatur nemo vir, vnus
Vxorem Dominam cur vocat ille suam?

104. Miles.

Infligat Mars multa licet tibi vulnera, non tam
Mars nocet armatus, quàm tibi nuda Venus.

105. Exercitus.

Gens ingens, fidei malefida, immanis, amansque
Cadis, & humano sanguine tincta manus.

106. Amantium lacrymæ.

Humorem feruens ex ligno expellit vt ignis,
Ex oculo lacrymas elicit intus amor.

107. Stellæ.

Impare qui numero gaudet, mihi credere par est,
Impare quòd numero condidit astra Deus.

108. Venetiæ.

Vt mare nil nisi aqua, cœlum nihil est nisi stellæ:
Sic sunt Venetia nil nisi Diuitiæ.

109. Lyra.

In tam diuersis cum sit concordia chordis,
Tam discors hominum non pudet esse genus?

110. Auceps.

Excipe crudelem, qui ludere nescius, ignem,
Cuncta elementa tuis dant alimenta iocis.

111. Echo.

211. Echo.

Vocem nulla potest ars sculpere, pingere nulla,
Sola repercussos exprimit Echo sonos.

212. Speculum.

Fingere non Phidias, nec Apelles pingere motum
Nouit, tu Phidia plus & Apelle facis.

213. Echo & Speculum.

Nil in se prater vocem vitale habet Echo;
Vt viuat, Speculum nonnisi voce caret.

214. Musica. Ad amicum suum D. Guil. Iames.

Optima Musarum est, reliquis idcirco negatum
Artibus, à Musis Musica nomen habet.

215. Ad nobiliss. Equitem D. Henricum Fanshew Musarum Mecænatem.

Tres tibi donaui (a) libros; *Tu tres mihi* libras:
Nullus adhuc nostrum carius emit opus.

(a) Exemplar prioris editionis.

216. Albion. Ad Regem.

Distracta imperijs olim fuit Anglia septem,
Diuisa in partes insula tota nouem.
Infœlix quondam diuisa Britannia, sub te
Principe iam fœlix, Albion (b) Olbion est.

(b) Beatũ.

FINIS Libri Secundi.

IOANNIS AV-
D-OENI EPI-
grammatum Li-
ber Tertius.

Ad Illuſtriſſimam & laudatiſſimam *Dominam Mariam Neuille*

1. Patronam ſuam.

TE quoties laudo, nil mentior, at nec adulor.
Laudis nulla capit pluſue, minuſ-ue cupit.
Non quaris, ſis laude licet digniſſima, laudem:
Eſt inter laudes hæc prope ſumma tuas.

2. Ad Eandem.

Qua parientis onus, *cum nondum nata fuiſſes,*
Matris eras: nunc es nata, parentis honos.

3. Ad lectorem de ſuo libro.

Ne tibi non placeant vereor *mea carmina, lector*
Candide; ne placeant, lector inepte, tibi.

4. Elizabethæ

4. Elizabethæ nuper Anglorum Reginæ virginis Partus.

Scotia nobiſcum gentem concreſcit in vnam,
Iſte tuæ Partus virginitatis *erat.*
Eſt vnire magis, quàm multiplicare, beatum;
Tuque magis fœlix non pariendo Parens.

5. Ad Hollandum. 1602.

Tu non inuita *geſſiſti bella* Minerua,
Anglorum Pallas dum tibi ferret opem,
Fortunæ rota verſa tuæ eſt, Mors (alter Vlyſſes)
Pallada ſurripuit, Palladiumque tuum.

6. Ad IACOBVM Regem Britanniæ. &c.

Aurea præfati venit iam Principis ætas,
Bruti indiuiſum qui diadema gerat.
Et penitus toto diuiſos orbe Britannos
Vniat, & palmam pacis in orbe ferat.
Vt qui pacifice *ſentit, iam dicere poſſit,*
Omne Bonum nobis ex (a) Aquilone *venit,*

Owenus enim Henrici 7. auus ex Boreali Wallia. Iacobus 1. ex Boreali Britanniæ ortus.

7. Ad Henricum Principem.

Spes Britonum, ſoboles tanto ſperanda parenti,
Dimidium matris, dimidiumque patris.
Nobilium exemplar, ſed vix imitabile, morum,
Quos cuncti, quamuis pauci imitentur, amant.
Inſeuit-ne tibi pater hos ex traduce *mores?*
An dedit in mammis mater? vtrumque puto.

8. Βασιλικὸν δῶρον.

Nil opus autorem hunc; nihil hunc laudare libellum:
Hoc opus autorem laudat, hic Autor *opus.*

9. Ad

Ad Dominam Mariam Neuille Comitis Dorceſtriæ filiam, patronam ſuam.

Dicit te ſpeculum formoſam ſama pudicam,
Mentitur Speculum nil tibi, Fama nihil,
Fama malum quo non aliud velocius vllum,
Auſa tamen de te nil malè fama loqui.

10. De Cecilia eiuſdem filiola. Ad eandem.

Nemo poteſt animi mores effingere pictor:
At tamen hæc mores monſtrat imago tuos.

11. Ad Lectorem candidum.

Optima, quæ bona ſunt, mediocria, quæ mala, dices
Carmina iudicio, lector amice, tuo.

Ad Lectorem nigrum.

Peſſima quæ mala ſunt, mala, quæ mediocria, dices
Carmina cenſura, lector inique, tua.

12. Herculis biuium. Ad nobilem opt. Spei adoleſcentem D. Thomam Puckering.

Sunt qui in quadriuiis, triuiiſque inſigniter errent:
Herculis in biuio maximus error ineſt.

13. De Virtute. Ad D. Mauritium Merick Cognatum & amicum ſuum.

Contemnit laudem Virtus, licet vſque ſequatur
Gloria Virtutem, corpus vt vmbra ſuum,
Eſt etenim Virtus aliquid, nil gloria: ſicut
Eſt aliquid corpus, corporis vmbra nihil.

14. Horologium vitæ, Ad D. Ioannem Weſt amicum ſuum.

Latus ad Occaſum, *nunquam rediturus ad Ortum*
Viuo hodie, moriar cras, heri natus eram.

15. De Deo.

Tantus es, Euclides quantum comprendere neſcit,
Et talis, qualem neſcit Ariſtoteles.

16. De

16. De Atheo.

Insipiens in corde suo, non est Deus, inquit:
Dixit, at hoc nullus credidit insipiens,
Insipiens negat esse Deum si nemo, quis ergo
Atheus est? nullum qui cupit esse Deum.

17. Caritas.

Vt nisi qua sit amans, coniux est nulla fidelis,
Sic ibi nulla fides est, vbi nullus amor.

18. Diues & Lazarus.

Est in Euangelio, verùm sine nomine, Diues,
Pauper vbi aternum, Lazare, nomen habet.

19. Crescite & Multiplicamini.

Primus homo fuerat primum res vnica, postquam
Facta fuit mulier prima, fit ipse duo.
Diuisum postquàm Deus Eua iunxit Adamum,
Ante velut fuerat, non duo, at vnus erat.
Multiplicauit eum primò Deus ergo, deinde
Vnit, vt posset multiplicare magis.

20. Vnio.

Vnio diuina est, Diuisic Damone nata:
Vnus enim Deus est, Damones innumeri.

21. Tres tentatores.

Tres, Caro, & immundus Mundus, Satanasque, Sophista,
Hic Logicus, reliqui Rhetores ambo boni.

22. Spiritus & Caro.

Spiritus hùc, illuc miserum Caro me trahit: in me
Diuisum imperium cum Ioue Cæsar habet,
Pax vobis, siquidem vos inter amabilis esset
Pax semel, in toto pax simul orbe foret.

23. Homo

23. Homo homini Lupus.
Homo homini Deus.

Humano generi Lupus eſt, Deus eſt homo, quare?
Nam Deus eſt homini Chriſtus, Adamque lupus.

24. Verbum Domini.

Pauca vident homines, Deus omnia præuidet, inde
Vanus homo loquitur ſæpè, Deuſque ſemel.

25. Via lata & anguſta.

Iuſſit ad anguſtam *magno conamine vitam*
Ire per anguſtam *litera ſacra viam.*
In latum te Anguſta locum niſi ſemita ducat,
Ducet in anguſtum te via Lata locum.

26. S. Ioan Baptiſta.

Ant'iuit Chriſtum Baptiſta, vt nuncia Phœbi
Solem præcurrit lux, aperitque diem.

27. De Autūno. Ad amicū ſuum D. Richardū Conok.

Auſert arboribus frondes Autumnus, & idem
Fert ſecum fructus, nos faciamus idem.

28. Miſeria vitæ.

Viuere quiſque diu, quamuis & egenus & æger,
Optat: id eſt miſerum ſe cupit eſſe diu.
Inuitus moritur miſer, & miſerabilis ſtrus,
Hoc eſt, inuitus deſinit eſſe miſer.

29. De Natura & Gratia. Ad D. Theodorum Priſe Theologum, Cognatum ſuum.

Natura obſcuram lucem, ceu Luna, miniſtrat,
Sol quaſi, ſplendidius Gratia lumen habet.

30 Catechiſmus.

Sunt credenda tibi bis ſex, *erandaque* Septem,
Si ſaluus fieri vis, facienda Decem.

31. Dies

31. Diues.

Incœlum diues cur rarò aſcendit? Auarum
Pœnitet expenſi, praterea nihili.

(a) Cic. pro Milone.

32. (a) O ſpes fallaces. Ad fratrem ſuum vnicum D. Thomam Owen.

O res fallaces potius: ſpes verò fideles.
Quæ vel ad extremum nos comitantur iter.

33. Redemtor.

Vnus Homo nobis moriendo reſtituit rem,
Vnus vt humanum perdidit antè genus.
Non ponebat enim rumores ante ſalutem,
Opprobrium cauſa factus, Adame, tua.

34. Spiritus Sanctus.

Vt ſemper veniunt ad candida tecta columbæ,
Ingreditur Sanctus candida corda Deus.

35. Fortitudo.

Scit ſapiens, vult cuique ſuum ius reddere iuſtus,
Qui facere hoc audet, Fortis habendus erit.

36. De Rege.

Lex ſine Rege velut lumen ſine Sole fuiſſet;
Rex ſine lege, velut Sol ſine luce foret.
Grex Regem primò legit, Rex cum grege legem
Condidit, hinc legem Rex regit, atque gregem.

37. Cambro Britannus.

Tecum participant in nomine Scotus & Anglus,
Iam tu non ſolus, Walle, Britannus eris.

38. Anglo-Scoti.

Legibus inter ſe varii qua lege coibunt?
Iungat eos Regni, (lex ea Summa) Salus.

39.

39. Ad Regem.

Henricus Rosas. Regna Iacobus.

Candidus, Anglorum celebres, Rubeusque, colores
Secum Cadmæas conseruere manus.
Ouigenaque velut gemini, duo sidera, fratres
Alternas obeunt lucis in orbe vices.
Vtque dies nocti succedit, noxque diei,
Vtraque sic victrix, victaque sæpè Rosa est.
Donec quæ Mater (a) Cambrorum Mona *vocatur,*
Insula quam Tacits non tacuere libri.
(*Fœlix prole parens*) *Oweni* (b) *Brittonis ortu*
Clara, Θεο-δώρου nomine, reque tulit.
Eius enim æterna princeps de stirpe, Rosarum
Altera cui coniux, altera mater erat
Post varios casus, & mille pericula regni
Connubio stabili iunxit vtramque Rosam.
Quarum ne fierent aliquo diuortia casu,
Regna Maritasti Tu, velut ille Rosas.

(a) Proverb Brittan. Mon mam Gymri.

(b) Hic non indignum notatu est Britannico sanguini tergeminum Britanniæ imperium occulto quodam fato restitutum 1. reg. Scotiæ per Stuartum. 2. regnum Angliæ per Tydorum 3. imperium totius Insulæ per Iacobum 1. ex vtroque oriundum.

40. Apocalypsis Ioannis. Nap--

Nonaginta duos durabit mundus in annos,
Mundus ad arbitrium si stat, obitque tuum.
Cur mundi finem propierem non facis? vt ne
Ante obitum mundax arguerere. Sapis.

41. Deus Homo.

Nec sentire Deus, nec mortem homo vincere solus.
Posset: vtrumque facit Christus: vtrumque fuit.

42. Mors.

Mori vitanda malo, sancto inuitanda, malorum
Vltimus est finis, vel sine fine malum.

43. Deus.

Immensus Deus est, quia scilicet omnia mensus,
Innumerabilis est, Vnus enim Deus est.

44. Miraculum.

Miretur populus miracula, nil mihi mirum est
Praeter eum, solus qui facit illa, Deum.

45. Adami lapsus.

Theologis animam subiecit Lapsus Adami,
Et corpus Medicis, & bona Iuridicis.

46. Ad Adamum.

EVA parens mortis malo te falsa fefellit;
Cumque tuum strueret VÆ, *tibi dixit* AVE.

47. Ad Prædicatores.

Nuncius aurorae, prius vt se suscitet ipsum
Quàm reliquos, alas explicat ante suas.
Gallorum ritu, verbi sic praeco feracis,
Vt moueat alios, Tu moueare prius.

48. Tentator.

Sic, velut in muros mures, in pectora Daemon
Inuenit occultas, aut facit ipse, vias.

49. Mortificatio.
Ad amicum quendam senescentem.

Mortuus vt viuas, viuus moriaris oportet,
Assuesce ergo prius quàm moriare, mori.

50. Hodie.

Hoc quod adest Hodie, *quod nomen habebat heri?* Cras,
Cras Hodie *quodnam nomen habebit?* Heri.
Cras *lentũ quod adest nunquam, nec abest procul vnquã*
Quonam appelletur nomine cras? Hodie.

51. Ti

1. Tibi soli peccaui.

bditus in legem peccat, Regemque, Deumque, (a) Psalm. 51.
(a) *Rex peccat solis, rex quia nempe, Deo.*

2. Oratio.

hristus vti clausis penetrauerat ostia portis,
Sic cœli penetrant inusa clausira preces.

3. Mariæ Magdalenæ fletus. Ad cognatum & amicum suũ singularẽ D. Elizæum Win.

na videndo vagus quicquid peccauit ocellus
Abluit, erratis illacrymando suis.
llor, an hinc oculo plorandi infusa facultas, Gen. c. 1. v. 8.
Peccandi quondam fons & origo fuit?

De Spe & Metu.

Ad amicum suum D. Robertum Bowyer.

uitia atque metus comites (unt, spes & egestas,
Res optanda tamen spes, miseranda metus.
uperis est sperare, timereque diuitis; isto
Quàm sperare, equidem malo timere modo.

Mathusalem mortuus est.

n vixisse diu vita est, at viuere vita est,
Quid iuuat ergo diu viuere, deinde mori?

De Iure & Iustitia. Ad amicum & popularem suum D. Rich. Treuor L. L. Doct.

a magis Iuris quàm Iustitiæ via, quanquam
uris iter longum, Iustitiaque breue est.

De hominum Intemperantia.

Ad D. Ioannem Gifford Medicinæ Doct. doctiss.

fragilem longè cupimus producere vitam,
uxuria vitæ cur breuiamus iter?
mus, & volumus produci tempora vitæ,
lumus à nobis, malumus à Medicis.

58. Ad Ponticum.

Pauper es? haud facile est fieri tibi Pontice ditem,
Dives es? ex facili ditior esse potes.

59. Phariæi.

Dicunt non faciunt: *culpa est ea temporis huius,*
Fiat quod dictum est, dicitur inde fides.

60. Libertas.

Si fælix est, qui qua vult, habet omnia, quare
Velle solent homines quæ voluisse dolent?
Virtus libertas est optima maxima; solus
Ille potest vt vult viuere, qui bene vult.

61. Christus Cunas.

Conceptus Nazareth, ortus tibi conscia Bethlem;
Vt quot Natura, tot tibi sint Patria.

62. Christus Crucifixus.

Erranti, pereunti, ægro, via, vita, salusque,
Mors mortis pendes in cruce, crux que crucis.

63. Crux Christi.

Crux Christum tulit ista, crucem Christus tulit ista;
Pro nobis illum crux tulit, ille crucem.

64. De Religione. Ad amicum suum D. Ioan. Bowman theologum doctiss.

Arbor amoena pio plantanda in pectore, cuius
In radice Labor, fructibus insit Honor:
Primus in orbe Deos fecit timor, *haud male dictum*
Est etenim pietas prima timere Deum.
Fel in radice est pietas, in vertice mel est,
Religionis enim fons Timor, amnis Amor.

65. In Prodigum & Parcum.

Hic nisi post mortem vetet nil donat amico,
Ille nihil quod post funera donet, habet.

66. Con

6. Coniuges.

Vxorem Vir amato, marito pareat Vxor,
Coniugis illa sui cor, caput ille sua.

7. Studium.

mantes fiunt studiosi scire studentes,
Nemo fit insanus, qui studet esse Bonus.

8. Memento mori.

lors incertarum rerum certissima, cunctis
Incertum quando, certum aliquando mori.
ullus ab occasu procul est homo, nullus ab ortu,
Nec tamen illius, nec memor huius homo.

9 B. Virgo.

nsa Dei, Patrisque parens, & filia sibi,
Virgo, nec absque Viro; mater, at absque Viro.

Quod rarum non carum. Paradoxon.

mmune est Vitium, tamen est nil carius illo.
Res Vilis Virtus, rara sit Vsque licet.

Bellua.

ateriti spes nulla manet, spes sola futuri,
Res abeunt sine spe, spes redeunt sine re.
m nos prateriti dolor angit, cura futuri,
Bellua quod praesens est capit, illa sapit.

Ratio.

rum regina est ratio, naturaque mater:
Nam natura parit res, ratioque regit.

Natura.

tura ingenuit rationem prouida nobis,
Naturam ratio nos iubet ergo sequi.

74. παῤῥησία.

Libertas, infanda loqui, tibi sola videtur,
Libera lingua sat est cui tacuisse licet.

75. Ad Marcum. Problema.

Sis bonus, anne malus quid refert, Marce? premuntur
Iure mali, quasi vi; vi, quasi iure, boni.

76. In Antiquarios & Nouatores.

Stulta hac inuidia est, cui cuncta recentia sordent,
Inuida stultitia est, cui noua sola placent.

77. Mors Christiana.

Ducet ad æternam te mors breuis, vt via, vitam;
Vt mors Interitus non sit, at Introitus.

78. Ad Christum.

Anchora spei nostræ, nauis fidei, mare amoris,
Terræ Sal, Cœli Sol, animæque salus.
Morte tua letum deletum, mortua mors est,
Crederet at mortem quis potuisse mori?

79. Philautia.

Crimina qui cernunt aliorum, nec sua cernunt,
His sapiunt alijs, desipiuntque sibi.

80. Vitæ Sanctorum.

Sanctorum vitas legere, & non viuere frustra est,
Sanctorum vitas degite, non legite.

81. Patria.

Est domi vbique Bonus, sapiens non exulat vsquam,
Omne solum forti patria, & omne salum.
Exilium est vbicunque malè est, patria est, vbi contrà
Patria vbique bonis, exiliumque malis.

82.

82. In Atheum.

Prateriti tibi nulla Fides, ſpes nulla futuri,
Præſentis totum ſe tenet Vnus Amor.

83. In Hæreticos.

Aurum Virgilius de ſtercore colligit Ennij,
Ex auro ſtercus colligit Hæreticus.

84. Laudationis multiplex effectus.
Ad Encomiaſticos.

Fit melior laudando Bonus, peiorque malignus,
Cautior aſtutus, ſimplicior ſtolidus.

85. Feſtina lente.

Nemo repentè bonus, lentè properare memento,
Virtutis quamuis ingrediare viam.
Vtile conſilium fit inutile feſtinanti,
Colligo primò animum, corrige deinde tuum.

86. Inuidus & Stultus.

Deficit hunc ratio recta, illum mens bona, verum
Cernere dum non vult ille, nec iſte poteſt.

87. Λόγος.

Sermo Dei totus Ratio eſt, Oratio noſter:
Sic λόγος eſt, loquitur quod Deus & quod homo.

88. Opinio.

Credere vult nemo, credi ſibi quiſque: fidemque,
Sicut amicitias, vtilitate probat.

89. Ars.

Natura in gremio Deus artes condidit, vt ſit
Vſque quod acquirat, quodque requirat homo.

90. Apologia Adami.

Cur ego peccati quaſi princeps arguor autor?
Non ego peccaui primus, at Eua prius.

91. Serpens.

Tentator tuus ipse, tutus deceptor es idem,
Te qui tentaret, tu nisi, nullus erat.

92. Semper eadem.

Vnus in orbe Deus semper, fuit, est, erit idem,
Cur non est eadem semper & vna fides?
Vna fides velut vna dies illuminet orbem,
Vnus vt in cœlo Sol, & in orbe Deus.

93. Oratio mentalis.

Sit purum pectus domus oratoria, lector
Spiritus, & mundum cor, manuale precum.

94 Quinque vulnera.

Pharmaca sunt potiùs quàm vulnera, vulnera Christi,
Curat enim plagis vulnera nostra suis.

95. De Amicitia adumbrata.

Ad D. Ioannem Suckling amicum suum.

Dum sol obscurum radijs illuminat orbem,
Est individuus corporis vmbra comes.
Quamprimùm liquidus nebulis offunditur aer,
Ecce repentè tuum deserit vmbra latus.
Te, bona dum splendet fortuna, sequuntur amici,
Vt te dum lucet sol, solet vmbra sequi.

96. Virtus.

Non est in verbis virtus, at rebus inhæret,
Res sunt, non voces Spes, Amor, atque Fides.

97. Rachel.

Sublatum natum quare fles? cumque dolore
Perdis eum quem non absque dolore paris?

98. Salomon.

Prudentes quot sunt, tot sunt miracula mundi,
Nam mirabilius quid sapiente viro?

At Salomon Septem ſenior Sapientibus, ergo
Octauus non eſt, primus at eſſe poteſt.

99. Spes.

Cùm mihi ſit caſus prudentia nulla futuri,
Quid ſperemue boni, quid metuamue mali?
Non deſpero tamen, cum ſpe mihi ſpiritus exit,
Producit Vitam ſpes mihi longa breuem.

100. Ignorantia humana.

Viuere Vix quid ſit noui; mirum nihil ergo,
Si quid ſit naſci, neſcio, quidue mori.

101. Chriſtus Via.

Ad cœlos Vis ſcire Viam tibi qua ſit eundum?
Ad te deſcendit cœlitus ipſa Via.

102. De Fama. Ad Nobiliſſ. max. ſpei adoleſcentem D. Ioan. Harington Equitem.

Quærito Virtutes, Virtutum ſpernito laudes,
Nominis eſt etenim gloria, non Hominis.

103. Fides.

Pythagorea fides eſt inter dogmata Princeps,
Quicquid Pythagoras dixerat, Αὐτὸς ἔφα.

104. Æquanimitas.

Seu mortis Venit, ſeu nondum Venerit, hora,
Culpa eſt nolle mori, culpaque Velle mori.

105. De Temporibus Nouiſſimis. Ad amicum ſuum D. Carolum Riues Theologiæ Doctorem doctiſſ.

Tempora, ſi non erro, nouiſſima prima fuerunt,
Nempe nouum tempus, cùm nouus orbis, erat.
Dic mihi iam, Veterum lector ſtudioſe librorum,
Hoc tempus noſtrum ſit Vetus, anne nouum?

106. Voluntas.

Vis bonus eſſe? Velis tantùm, fieſque Volendo:
Is tibi poſſe dabit, qui tibi Velle dedit.

107. Ad

107. Ad Solem.

Phœbe bis octopies terra pulcherrime maior,
Innumerabiliter cùm videare minor.
Quis mihi tantillo veni, Sol tante, videris
Tantulus, heu video quantulus esse tibi?

108. Virtus. Probitas.

Vir sipiens plerumque Bono est sapientior: esto,
Dummodo sit melior vir sapiente bonus.

109 Homo.

Cor, nisi cura, nihil; caro nil, nisi triste cadauer,
Nasci, agrotare est; viuere, sapè mori.

110. Multiloquium. Ad Prædicatores.

Sermones crebri morum sunt signa malorum;
Nam quid opus verbis est, vbi facta vides?

111. Mors contra & secundum naturam.

Non priùs auferres prolem, quàm dura parentem,
O Mors, naturam si sequerere ducem.
Naturam in vita, naturam in morte sequamur,
Vult Natura hominem viuere, vultque mori.

112. Eloquentia.

Facundus non est qui multa, at qui bene dicit,
Vt nec fœcundus, qui mala gignit, ager.

113. Deus.

Vt prohibent oculum nebula discernere cœlum,
Sic videt ob mentis nubila nemo Deum.
Nemo Deum vidit, *pauci audiuere loquentem,*
Hinc tam rara (a) *fides; at magè rarus* (b) *Amor.*

(a) Fides ex auditu.
(b) Amor ex visu.

114. Ad Ponticum.

Sapè rogas, Quot habet annos? respondeo, Nullos,
Quomodo? quos habui, Pontice, non habeo.

115. Ad

115. Ad D. Carolum Riues Theolog. Doctorem [illegible]terem amicum, De Amore & Amicitia.

Natura à longa quo[illegible]consuetudine differt,
Hoc ab amicitia, Car[illegible], distat amor.

116. Principes. 1588.

Præ vobis pietatem & Religionis honorem,
Semper & antiquam fertis in ore fidem.
Religio sed vos augendi accendit Honoris,
Non restauranda Religionis Honor.

117. O tempora, O mores.

Cur accusat homo mores ac tempora, culpam
Moribus ascribens temporibusque suam.
Non in temporibus vitium est, aut moribus vllum,
Non vitiamur ab his temporibus, sed in his.

118. Philosophia.

Plurima scire volunt omnes, at credere pauci,
Hinc multi credunt plurima, pauca sciunt.

119. Malum infinitum.

Mille modis morimur mortales, nascimur vno,
Sunt hominum morbi mille, sed vna Salus.

120. De Controuersiis.

Theologi certant, & adhuc sub iudice lis est,
O vtinam lis sub iudice tota foret.
Theologi certant, & adhuc de iudice lis est,
O vtinam lis de iudice sola foret.
Tanta vel in nobis vtinam lis esset Amoris
Quantus in hoc lacero tempore Litis amor.

121. Christus in cruce.

In medio Christus latronum quando pependit,
Aut nunquam, aut Virtus tunc fuit in medio.

122. Temporis

122 Temporis filia.

Quod verum est, latebat quamuis, aliquando patebit,
Hinc & apud Graios nomen ἀληθὲς habet.

123. De Medicina & Iurisprudentia. Ad D. Henricum Martin Doctorem V. Iurisprudentiss. & D. Ioannem Gifford Doctorem Medicinæ peritissimum amicos suos.

Viuere natura si conuenienter amarent
Mortales, Medica nil opus esset ope.
Si saperent homines, rixis, auidisque carerent
Litibus, & queruli garrulitate Fori.
Sic incompositus posset crinia Bartolus iret,
Et mus illectum rodret Hippocratem.

124. Coniuges.

Discordes nos tota domus non continet ambos,
Concordes lectus nos tamen vnus habet.

125. Dies breuissima.

Vna dies nostræ Suprema brevissima vitæ;
Est etenim finis proximus ille dies.

126. querimonia virtutis.

Rarus amoris amor, virtutis nullus amator,
In pretio prenum nunc, in honore honor est.
Diuitia prostant, emiturque pecunia nummis,
Et suæ iam virtus præmia vilis emit.

127. Durus pater.

Ingnatum quòd dure parens es parcior, hoc es
Largior: huic moriens omnia namque dabis.

128. Oratio ad Deum in morbo.

Natura naturâ, Deus bone, cùm mihi posse
Viuere sustuleris, da mihi velle mori.

129. Ad

129. Ad litgatores.

Si iudex tibi surdus erit, desertus abibis,
Et frustrà amissa lite dissertus eris,
Iudicibus plusquam iuris studuisse iuuabit,
Hos tibi, quam leges, conciliato prius.

130. In Brunonium.

Instituere patres ideo ieiunia nostri,
Vt caro spiritui pareat, ille Deo,
Tu semper plena seruas ieiunia mensa,
Spiritus vt carni seruiat illa tibi.

131. Tempus.

Omnia fert ætas secum, aufert omnia secum,
Omnia tempus habent, omnia tempus habet.

132. Cessatio miraculorum.

Abbreuiata Dei, siquidem miracula cessant,
Est manus? an potius nostra minuta fides?

133. Ad Irum.

Viuere te semper velles, tu viuere semper
Non potes: at semper viuere velle, potes.
At cùm tam miserè viuas, ego nescio quare,
Velle licet possis viuere, posse velis.

134. Scientia.

Iudice me soli, semperque perinde beati
Sunt, quicunque sciunt omnia: quique nihil.

135. Christus.

Finis noctis vt est aurora, & origo diei,
Tu finis mortis, fonsque salutis eras.

136. Quis tu?

Queis oculos videam ipse meos, oculi mihi desunt,
Qua mentem videam, mens mea mente caret.

Si

Si Mens, Vna mei pars optima, nescio quid sit,
Vnde tibi possum dicere, sim quid Ego?

137. Regnum Cœlorum.

Regnum cœlorum, quo non patet amplius Vllum,
Cur adtam paucos pertinet? arcta Via est.

138. Dolor & voluptas.

Cor corpusque dolor præsens grauat Vsque, futurus
Suspensum cruciat, præteritusque iuuat.
Præsens præterito iuuat emta dolore Voluptas,
Venturo præsens emta dolore nocet,

139. Petrus.

Vltimus in Solyma Kaiphas fuit Vrbe sacerdos,
Vt perhibent, Roma primus in Vrbe Kephas.

140. De Somno.

Si somnus nihil est nisi mors, nil mors nisi somnus,
Quo plus in Vita dormio, Viuo minus.

141. Roma.

Incepto fratrem Cain orbe occidit Abelem,
Incepta fratrem Romulus Vrbe Remum.
Roma Remi pollutа recens, Vt mundus Abelis
Sanguine, Principium est Orbis, & Vrbis idem.

142. Hominis perfectio.

Vniuscuiusque rei perfectio summa
Est ad principium posse redire suum.
Tunc igitur perfectus homo summeque beatus,
In cœlum & terram quando reuertar, ero.

(a) Luc. c. 17. 143. (a) Domine adauge fidem nostram.

Non augenda fides, potiùs minuenda videtur,
Vix cùm sint homines tot, quot in orbe fides.

Sortitur

Sortitur sibi quisque fidem, sibi quisque magistrum,
Nunquam plus fidei, perfidiæque fuit.
Domine, diminue fides nostras.

144. In Auarum.

Improbus Herculeum, Nihil vltrà, *transit auarus;*
Plus vltrà *Carolis semper habere cupit.*

145. Bonum transcendens.

Transcendit genus omne Bonum, *nullisque tenetur*
Finibus; est igitur nullus in orbe Bonus.

146. Omnia vanitas.

Deflere mores, si viueret, Heraclitus,
Nostraque rideret tempora Democritus.
Quanquam ad ridendum curas & inania mundi,
Splenis Democritus non satis vnus habet.
Ad casus hominum lacrymarum rore rigandos,
Heraclite oculi non satis ambo tui.

147. In Epicureos.

Sæpe ego de Veneris iuuenes breuitate querentes
Audiui, & vita de breuitate senes.
Vita voluptatis breuis est, vitaque voluptas,
Qui pariter paruis pendet vtramque, sapit.

148. Opera.

Qui bene fecerunt, illi sua facta sequentur;
Qui malè fecerunt, facta sequentur eos.

149. Initium sapientiæ Timor.

Speraret cœlos nemo, si nemo timeret
Infera; prudens spem facit ipse metus.

150. In Battologum.

Non contentus eo, docte as quòd inanibus aures
Vocibus, & tempus garrulitate teras.

Post

Post longo enectum sermone, leuique popellum,
Temporis aggrederis de breuitate queri.
Oxonium redeas, melius distinguere ducas.
Sermo quidem longus, non breue tempus erat.

151. In eundem.
Nulla sat vt Tulli est oratio longa diserti,
Sic tua Batte breuis concio nulla satis.

152. In Polytheos.
O stolidæ gentes, quæ vos dementia cæpit,
Plures quam mundos, esse putare deos.

153. De Ingenio & studio.
Ingenium studio sinon acuatur, hebescit,
Vt Telum, assiduum cos nisi præstat opem.
Ingenium studiis alitur, teritur quoque sicut
Tela terendo acuit cos, acuendo terit.

154. Nosce teipsum.
Qualis sit, talem se nemo intelligit, atqui
Se meminit puerum vir, iuuenemque senex.

155. Ars longa, vita breuis.
Vt solidè sapiat, nulli sua sufficit ætas,
Mors prius à tergo, quam sapiamus, adest.

156. In Morosum Senem.
Non discenda modò, sed dediscenda supersunt
Multa, Morane, tibi, si bonus esse velis.
Dediscendo bonus, discendoue quomodo fiasi?
Difficile ætatis cùm sit vtrumque tuæ.

157. Ad D. T.
Dupliciter miser es, quia fœlix antè fuisti,
Dupliciter, fœlix qui fuit ante miser.

158. Omnia

158. Omnes quæ runt quæ ſua ſunt.

Non quærit Chriſtum Laicus, ſua commoda quærit,
Nec tu τὸν χριστὸν, Glere, τὸ χρυσὸν amas.

159. In Brunonium.

Cui peſtis teſtis diuina creditur ira,
Tam bene, Brunoni, qua ratione Vales?
In promtu ratio eſt, qua non capitalior Vlla
Eſſe poteſt, patriæ peſtis es ipſe tuæ.

160. Reſpice finem.

Reſpice principium potius, ſed proſpice finem,
Cœlum ſuſpiciens, deſpiciensque ſolum.

161. Senſus. Ratio Fides. Caritas. Deus.

Nil ſenſus ratione carens, Ratio fidei expers,
Nil ſine Amore Fides, nil Amor abſque Deo.

162. De Prudentia. Ad amicum ſuum D. Thomam Bridges.

Vtilis in rebus Prudentia ſemper agendis,
Vna eſt Virtutum Ludimagiſtra trium,
Nempe bonum in Vita quid ſit, Prudentia monſtrat,
Vt Logice, Verum quid ſit in arte docet,

163. Ad Parentes.

Sum tua, care pater, tua ſum caro, mater, in Vna
Carne mea duo Vos eſtis, & Vna caro.

164. Prudentia & Fortitudo

Prudentis cauiſſe Viri eſt mala, ferre que ſortis
Vt mala non metuat iſte: nec ille ferat.

165. In ſudore vultus tui.

Mandere qui panem iubet in ſudore diurnum,
Non dabit æternas, abſque labore, dapes.

166. De Fide & Caritate. Ad amicum & cognatum ſuum D. Audoenum Gwyn. Theolog.

Arbor vti plantanda priùs quàm fructus habendus.
Inter virtutes prima docenda fides.
Vita fide paritur, tamen haud ſine amore, vt egenus
Spe vsuit, ſed non abſque labore tamen
Prima Fides igitur, princeps Amor eſt, quia magna eſt
Credere, ſed virtus maior amare Deum.

(a) Matth. c. 2. v. 29. 167. (a) Si oculus tuus dexter. &c.

Si quoties peccant dextris effodiantur ocelli,
Mundus in exiguo tempore luſcus erit,

168. Aduerbia Chriſtiana Ad amicum ſuum D. Ioh. Touey archidiaſcalum Couentrenſem.

Adiectiua *parùm proſunt*, aduerbia *multùm*,
Non bona *tam penſat quàm* bene *facta* Deus.

169. Vitæ breuitas.

Infanti nondum nato par omne futurum
Iudico, defuncto, præteritumque ſeni.
Tollito præteritum de vita, tolle futurum,
Quantillum vitæ, quod tibi reſtat, erit?

170. In Aulum.

Maiorum nunquam, Aule, legis monumenta tuorum,
Mirum eſt, poſteritas ſitua ſcripta legat.

171. Tempus.

Tempus edax rerum: nos, & terit omnia tempus,
Nos terimus tempus: iam ſumus ergo pares.

172. Abundans Cautela. Ad D. Michaelem Heyden amicum ſuum.

Nil temerè facias, timidè nihil, omnia cautè,
Cuncta citò, ſerò nil, ſubitoque nihil.

Natu

Natura es timidus? fortem prudentia reddet,
Nemo cauenda timet, qui metuenda cauet.

173. Ioannes ad oppositum.

Concurrat Veterum licet in te turba, potes tu
Hac omnes Vna Vincere Voce, Nego.

174. Iustificatio.

Iustificant hominem sua facta, fides-ne fidelem?
Iustificat solus facta, fidemque Deus.

175. Dies Iudicii.

Quo respondebunt homines, & ad omnia, & omnes,
Iudicio tanto num satis Vna dies?

176. Ad Marianum.

Oderunt peccare boni virtutis amore?
Sunt igitur pauci nunc, Mariane, boni:
Improbitas tanti, probitas tam denique parui
Penditur, Vt probrum panè sit esse probum.

177. M. Magdalenæ fletus.

Surgunt ex Vno fontes duo monte perennes,
Vnde duplex salsa labitur amnis aqua.

178. De anima.

Cœlitus orta mihi mens, non ex traduce, *nam si*
Corpore cum reliquo mens oritur, moritur.

179. In Marcum.

In lecto tua Vota facis, resupinus adoras,
Quid mirum, ignauas, Marce, perire preces?
Orantis quasi non orantis inania Verba
Sic audit, quasi non audiat illa, Deus.

180. Infernum.

Vt niger in niueum nulla redit arte colorem,
Spectat ab inferno sic Via nulla retrò.

181. Ad amicum Pauperem.

Est male nunc? Vtinam in peius fors omnia vertat.
Succedunt summis optima sæpè malis.

182. Partes mundi.

Diuiditur totus partes in quatuor orbis,
Orbis quot partes, sunt tot in orbe (a) Fides.

(a) Iudaica Christiana. Mahometana. Pagana.

183. Discordiarum causæ.

Sensus quemque suus, Ratio sua quemque gubernat,
Velle suum cuique est, & sua cuique Fides.
Velle suum cuique est, fratrum hinc discordia, vt inter
Fratres conueniat, nil nisi Velle deest.

184. Liberalis.

Vir iustus dat cuique suum, sed te dare oportet
Diuitibusque suum, pauperibusque tuum.

185. Temperans.

Qui rerum nouit causas, ac tempora seruat,
Temperat affectus, ordinat acta, sapit.

186. Sapiens.

Fata regunt fatuos, sapiens dominabitur astris,
Non fatum, at fato (b) se regit ipse suo.

(b) 1. Sapientia.

187. Infans Anonymus ante baptismum mortuus.

Mortuus: heu! nec lotus aqua, nec nomine notus,
Non habui nomen quod tibi Christe darem.
In libro Vitæ me sine nomine scribas;
Spes est in solo nomine nostra tuo.

188. Adulator & Inuidus.

Zoilus & Gnatho non re, sed nomine distant,
Virtutem ille bonis inuidet, iste malis.

189. Amor

189. Amor & amicitia.

Nodus amicitiæ rumpendus propter amorem;
Propter amicitiam non violandus amor.

190. Petrus & Paulus.

Imperium gladio, ſed opes ſub claue tenentur,
Ditior eſt Paulo ſcilicet inde Petrus?
Eſſe inopem, Diuum ſua dicit epiſtola Paulum;
Hoc ſanctus de ſe nullibi Petrus ait.

191. Socrates.

Nil ſcis, vnum hoc ſcis; aliquid ſcis, & nihil ergo;
Hoc aliquid nihil eſt; hoc nihil eſt aliquid.

192. Homo.

Plorabas cùm natus eras; fuit ergo voluptas
Nulla tibi naſci; cur dolet ergo mori?

193. The winding ſheete.
Ad Paulum Sepultum.

Ex vtero matris veniſti nudus in orbem;
In terram tectus ſindone, Paule, redis.
Plus aufers igitur tecùm, quàm, Paule, tuliſti,
Plus reddis matri quàm dedit illa tibi.

194. Ad lectorem aulicum.

Si ſapiant hic multa ſcholam, perpauca ſed aulam,
Scito quòd hæc aulæ ſcripſimus, illa ſchola.

195. Prudens Simplicitas. Ad amicum amiciſſimum D. Ioan. Clapham.

Vt nulli nocuiſſe velis, imitare columbam;
Serpentem, vt poſſit nemo nocere tibi.

196. Oculi Reipublicæ.

Lex & Religio iunxerunt fœdera, prauas
Hæc hominum Mentes comprimit illa Manus.

197. Ad D. Ioannem Gifford Medicinæ Doctorem peritissimum.

Artis Apollinea quòd sis, Gifforde, peritus
Haud mirum; nostri corpus & ipse tuum.
Si non Galenus iubet hoc, at doctus Apollo
Iussit: Apollineum γνῶθι σεαυτὸν erat.

198. Cornicula. Anser.

Cornicula.

Altera me in terris non est facundior ales.

Anser.

Tu me plus loqueris, plus ego scribo tamen.

199. Miseria Iob.

Diuitias Iobo, sobolemque, ipsamque salutem
Abstulit, hoc Domino non prohibente, Satan,
Omnibus ablatis, misero tamen vna superstes,
Qua magis afflictum redderet, vxor erat.

(a) Templum Diui Pauli, & Monasterium Sancti Petri.

200. (a) Paules and Westminster.

Fiscus ad Occiduum stat Regius, & Fora Petrum,
ALBA nec à Petro Principis AVLA procul.
Ad diuum Verbi praco mysteria Paulum
Explicat, & merces Bibliopola sacras.
Omnia conueniunt, sit Paulus vt hic, Petrus illic;
Ditior hic Paulo, Doctior ille Petro.

201. In Coniuratores qui 5. Nouembris die Martis 1605. subiecto pyrio puluere curiam Westmonasterienſem diſflare inſtituerant.

Ex ima celsum tellure lacessere cœlum,
Eque loco superos inferiore Deos;
Quid, si non hoc, est, imponere Pelion Ossa,
Et turrim in terris adificare Babel?

Atque

Atque iterum in cineres Troianam vertere gentem,
Inque tenebrosum voluere cuncta Chaos?

202. In eosdem.

Ergo nouam in cineres voluistis vertere Troiam,
Periuri fato quo periere Phryges?
Non fuit infando lux Martis idonea fato,
Mercurij cinerum nam solet esse Dies.

203. Rex ad Britanniam.

Fama mea mortis nuper tibi nuncia venit.
Nolito famæ credere, crede mihi.

204. Ad Angliam de Vnione Britannicâ.

Interna aterna Britones iam pace fruemur,
Ternus enim populus qui fuit, vnus erit.
Wallia eus Gallum contingit, Scotia scutum,
Anglia, securam iam licet esse tibi.

205. Ad Tho. Neuille D. Mariæ Neuille maximæ spei & optimæ indolis filium.

Orte Neuillorum puer alto à sanguine, dulci
Pingitur in vultu cuius vterque parens;
Exprimis & mores, non corpora solus parentum,
Matris virtutes, ingeniumque patris.

206. In obitum Nobilissi D. Caroli Blunt Comitis Deuoniæ. 1606.

Carole, laudandus dubito magis, anne dolendus,
Elogio dignus sis Elego-ne magis.
Mortuus es; de te multi iam multa loquuntur,
Optima quæque boni, pessima quæque mali.

197. Ad D. Ioannem Gifford Medicinæ Doctorem peritissimum.

Artis Apollinea quòd sis, Gifforde, peritus
Haud mirum; nostri corpus & ipse tuum.
Si non Galenus iubet hoc, at doctus Apollo
Iussit: Apollineum γνῶθι σεαυτὸν erat.

198. Cornicula. Anser.

Cornicula.

Alterame in terris non est facundior ales.

Anser.

Tu me plus loqueris, plus ego scribo tamen.

199. Miseria Iob.

Diuitias Iobo, sobolemque, ipsamque salutem
Abstulit, hoc Domino non prohibente, Satan,
Omnibus ablatis, misero tamen vna superstes,
Qua magis afflictum redderet, vxor erat.

(a) Templum Diui Pauli, & Monasterium Sancti Petri.

200. (a) Paules and Westminster.

Fiscus ad Occiduum stat Regius, & Fora Petrum,
ALBA nec à Petro Principis AVLA procul.
Ad diuum Verbi praco mysteria Paulum
Explicat, & merces Bibliopola sacras.
Omnia conueniunt, sit Paulus vt hic, Petrus illic;
Ditior hic Paulo, Doctior ille Petro.

201. In Coniuratores qui 5. Nouembris die Martis 1605. subiecto pyrio puluere curiam Westmonasterienſem diſflare inſtituerant.

Ex ima celsum tellure lacessere cœlum,
Eque loco superos inferiore Deos;
Quid, si non hoc, est, imponere Pelion Ossa,
Et turrim in terris adificare Babel!

Atque

Atque iterum in cineres Troianam vertere gentem,
Inque tenebrosum voluere cuncta Chaos?

202. In eosdem.

Ergo mouam in cineres voluistis vertere Troiam,
Periuri fato quo periere Phryges?
Non fuit infando lux Martis idonea fato,
Mercurij cinerum nam solet esse Dies.

203. Rex ad Britanniam.

Fama mea mortis nuper tibi nuncia venit.
Nolito famæ credere, crede mihi.

204. Ad Angliam de Vnione Britannica.

Interna aterna Britones iam pace fruemur,
Ternus enim populus qui fuit, vnus erit.
Wallia eus vallum contingit, Scotia scutum,
Anglia, securam iam licet esse tibi.

205. Ad Tho. Neuille D. Mariæ Neuille maximæ spei & optimæ indolis filium.

Orte Neuillorum puer alto à sanguine, dulci
Pingitur in vultu cuius vterque parens;
Exprimis & mores, non corpora solus parentum,
Matris virtutes, ingeniumque patris.

206. In obitum Nobilis. D. Caroli Blunt Comitis Deuoniæ. 1606.

Carole, laudandus dubito magis, anne dolendus,
Elogio dignus sis Elego-ne magis.
Mortuus es; de te multi iam multa loquuntur,
Optima quæque boni, pessima quaque mali.

207. Ad Lectorem.

Quæ legis hic, ſunt curta Epigrammata, ſunt quoque pauca;
Nam ſi multa forent curtula, longa forent.
Quæ legis hic, ſunt paucæ Epigrammata, ſunt quoque curta;
Nam ſi longa forent paucula, multa forent.

208. De Viua Voce, & Scriptis.

Sit Verbum Vox Viua licet, Vox mortua Scriptum;
Scripta diu viuunt, non ita verba diu.

Tertij libri Epigrammatum.

FINIS.

Anagramma nominis Autoris
à D. D. T. inuentum,
Ioannes. Audoenus.
Ad annos Noe viues.

De eodem Diſtichon.
Ad Autorem.

Neminis hoc Anagramma tui de te puto falſum.
Verum de libris auguror eſſe tuis.

D. T.
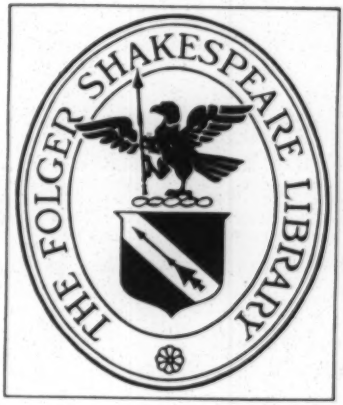
STC
1 15